

UHUSIANO-TIEDOTE

1 / 2000

Sisältö

1	Nelikielinen tiedote
2	Heli Pimenoff: Uhusiano täyttää 10 vuotta
4	Joseph Saqware: Ungon profiili
6	Leo Söderqvist: Kolme kovaa vuotta
7	Elina Puhto: Suahilikorpus ja sanakirja Professori Arvi Hurskaisen haastattelu
10	Elina Puhto: Kuinka sanakirja tehdään Suahilin sanakirjan toimittajat kertovat
15	Morogoro-juhlaseminaari
16	Kaisa Kivelä: Au pairina Morogorossa Kokemuksiani ja ajatuksiani Uhusianosta, Ungosta ja Kepasta
18	Neljä kertomusta, kaksi Suomesta, kaksi Tansaniasta
24	UNGO:n (Tansania) ja UHUSIANO:n (Suomi) välinen yhteistyösopimus
26	Uhusianon jäsenjärjestöjen projektit Morogoron alueella
31	Ungon hallituksen jäsenet vuonna 2000
32	Uhusiano r.y.:n hallitus 2000

Contents

1	Jarida
3	Heli Pimenoff: Uhusiano turns ten
5	Joseph Saqware: UNGOS profile
6	Leo Söderqvist: Three hard years passed
8	Elina Puhto: The Swahili corpus and dictionary The interview of professor Arvi Hurskainen
13	Elina Puhto: How a dictionary is made The compilers of the Swahili dictionary tell
15	The 10th celebration seminar in Morogoro
17	Kaisa Kivelä: Baby sitting in Morogoro Experiences with Uhusiano, Ungo and Kepa Tanzania
18	Four stories, two from Finland, two from Tanzania
25	Agreement on co-operation between UNGO (Tanzania) and UHUSIANO (Finland)
27	The projects of Uhusiano member organisations
31	Ungo board members 2000

Nelikielinen tiedote

Tämän Uhusiano-tiedotteen tarkoitus on kuvastaa uudenlaista yhteistyötä. Olemme tehneet lehden Morogoro-juhlaseminaarin kunniaksi. Osa tiedotteen painoksesta jaetaan Morogorossa jo kesäkuun alussa ennen seminaaria.

Suurin osa artikkeleista on suomeksi ja englanniksi, tavoitteena parempi tiedottaminen ja toistemme ymmärtäminen. Suahili, Tansanian virallinen kieli, ja ruotsi, Suomen toinen kotimainen kieli, saavat myös sijansa lehdessä.

Uudenlaisen yhteistyön perustaksi muodostuu Ungon ja Uhusianon yhteistyösopimus, joka julkais-
taan kokonaisuudessaan.

Suahili-suomi-suahili -sanakirjan toimittaminen on siinä vaiheessa, että sanakirjan pitäisi valmistua vuonna 2001. Sanakirjan perusteista ja toimitustyös-
tä on artikkelit tässä numerossa.

Neljä nuorta kertoo kokemuksistaan, kaksi tansania-
laista Suomesta ja kaksi suomalaista Tansaniasta.

Tässä numerossa on Ungon sihteeri tohtori Saqwaren artikkeli Ungosta ja kansalaisjärjestöistä ja Leo Söderqvistin katsaus Kepa Morogoron toimintaan ja suunnitelmiin.

Morogorossa tavataan.

Jarida

Madhumuni ya Jarida la Uhusiano ni kuwa kama kielelezo cha ushirikiano. Tunatengeneza Jarida hili ili kusherehekea miaka kumi (10) ya uhusiano wetu na Morogoro.

Nakala za Jarida hili zitasambazwa Morogoro kabla ya semina kunako mwezi wa Juni 2000.

Habari katika Jarida hili zimeandikwa kwa lugha ya Kifini na Kiingereza. Kwa njia hii tunategemea kuimarisha namna ya kupeana habari kwa kushirikiana na kwa maelewano ya kina. Kiswahili kama Kiingereza ni lugha rasmi za taifa la Tanzania, Kifini na Kiswidi ni lugha rasmi za taifa la Ufini.

Misingi ya Uhusiano itakuwa makubaliano kati ya Ungo na Uhusiano. Makubaliano hayo yatabainishwa kwa uwazi kwenye Jarida hili.

Uandishi wa kamusi ya Kifini na Kiswahili unaendelea inatazamiwa kukamilika mwaka wa 2001. Kwa taarifa zihusianazo na uchambuzi wa kamusi hiyo na maendeleo yake.

Vijana wanne wanazungumzia uzoefu wao katika mambo mbalimbali. Wawili ni Watanzania walioko nchi Ufini na Wafini wawili walioko Tanzania.

Pia kuna habari kutoka katibu mtendaji wa Ungo Dr. Saqware zinazo husu Ungo na mtazamo wa Bwana Leo Söderqvist kuhusu Kepa Tanzania, shughuli zake na mipango.

Tutaonana Morogoro.

*Heli Pimenoff
Uhusianon puheenjohtaja*

Uhusiano täyttää 10 vuotta

Uhusianon perustajajäseniin kuuluneella edesmenneellä Mama Raija Salosella oli karismaa, kulttuurista herkkyyttä ja visioita. Asuessaan Tansaniassa Morogoron piirikunnassa 1970 ja -80-luvuilla hän havaitsi, että perinteinen kahdenvälinen kehitysapu ei tavoittanut tavallisia ihmisiä, kaikkein vähiten köyhintä väestönosaa. Raija ja oli huolissaan erityisesti nuorten ongelmista ja tulevaisuudesta. Hän näki myös tansanialaisen kulttuurin yhteisöllisyydessä hedelmällisen yhteistyön siemenen ja huomasi, että tansanialaisilla ja suomalaisilla tavallisilla kansalaisilla oli halua ja valmiuksia ihmiseltä ihmiselle -toimintaan, kulttuuriseen vuorovaikutukseen ja ruohonjuuritason kehitysyhteistyöhön.

Työpaja vuonna 1989

Raija Salosen aloitteesta toteutettiin suomalais-tansanialainen työpaja ulkoministeriön kehitysyhteistyöosaston kansalaisjärjestöyksikön tuella vuonna 1989. Parikymmentä Morogoron seudulla asuvaa, eri ammattialoja ja ikäluokkia edustavaa tansanialaista vietti kuukauden Suomessa. He olivat kehitysyhteistyöstä kiinnostuneiden kansalaisjärjestöjen vieraina. Työryhmissä pohdittiin ruohonjuuritason toimintamahdollisuuksia ja keinoja toteuttaa pienimuotoisia hankkeita. Suomalais-tansanialaisen työpajan tuloksena toistakymmentä kansalaisjärjestöhanketta käynnistyi Morogoron alueella. Tansaniassa ei ollut vielä 1990-luvun alussa rekisteröityjä paikallisia kansalaisjärjestöjä eikä virallisesti hyväksyttyä ideologiselta pohjalta muutoksiin pyrkivää kansalaistoimintaa. Suomessa oli sen sijaan pitkät perinteet vapaaehtoisuuteen perustuvalla kansalaistoinnilla. Monet järjestöt kiinnostuivat kehitysyhteistyöstä, kun ulkoministeriö aloitti kehitysavun kanavoinnin myös kansalaisjärjestöjen kautta. Suomalaiset kansalaisjärjestöt alkoivat toteuttaa hankkeita kyläyhteisöjen, kirkkojen, erilaisten intressiryhmien ja jopa yksittäisten ihmisten kanssa.

Uhusiano

Uhusiano perustettiin vuonna 1990. Se on niiden järjestöjen katto-organisaatio, joilla oli kehitysyhteistyöhankkeita Morogoron alueella. Uhusianon jäsenjärjestöt ja henkilöjäseneet ovat eri puolilta

Suomea ja järjestön toiminnan peruspiireiksi muotoutuivat koordinointi, tiedotus ja koulutus. Hankkeiden lisääntyessä Uhusiano ry. palkkasi tansanialaisen koordinaattorin Morogoroon.

Koordinaattorin tehtäväkenttä laajeni vuosien mittaan niin, että Uhusiano teki aloitteen KEPA:lle suomalaisen yhteystoimitsijan toimen perustamiseksi Tansaniaan. Suomalainen Kepan yhteystoimitsija aloitti toimintansa Morogorossa vuonna 1997 ja Uhusianon tansanialainen koordinaattori siirtyi Kepan palvelukseen. Näin Uhusianolla on ollut mahdollisuus keskittyä enemmän tiedotukseen ja koulutuksen järjestämiseen.

Muutoksia Tansaniassa

Tansanian poliittinen ja yhteiskunnallinen tilanne on muuttunut radikaalisti Uhusianon elinaikana 1990-luvulla, mm. yksipuoluejärjestelmä hajosi. Sosialismin aikana köyhyys oli jakaantunut varsin tasaisesti, mutta julkinen sektori kykeni huolehtimaan tyydyttävästi väestön peruspalveluista.

Peruskoulutus ja terveydenhuolto olivat lähes kaikkien saatavilla; lukutaito ja väestön terveydentilan mittarit osoittivat elpymisen merkkejä. Monipuoluejärjestelmän myötä Tansaniassa siirryttiin markkinatalouteen. Yksityistämisprosessi on meneillään ja rakennesopeutusohjelmat ovat vähentäneet julkisen sektorin resursseja ja toimintaa. Köyhät köyhtyvät, rikkaat rikastuvat ja erityisesti koulutuksen ja terveydenhuollon alueilla ihmisten eriarvoisuus on lisääntynyt.

Julkisen ja yksityisen sektorin välille on syntynyt Tansaniassakin monimuotoinen ja laaja kansalaisjärjestökenttä. Sen toiminta on vielä hapuilevaa, koordinoimatonta ja kansainvälisten järjestöjen tuesta riippuvaista. Tansanian kansalais-toiminta on tällä hetkellä merkittävän haasteen edessä oikeudenmukaisen yhteiskunnan rakentamispurkki myksissä ja köyhyyden lievittämisessä.

Myös Tansanian valtio tunnustaa tosiasiassa ja kansalaisjärjestöjen toiminnalla on poliittinen tuki takanaan edellyttäen, että järjestöt toimivat yhteisen hyvän puolesta eivätkä omien jäsentensä eduksi.

Ungo

Viimeisen kolmen vuoden aikana on myös Morogoron alueelle syntynyt lukuisia paikallisia kansalaisjärjestöjä. Noin vuosi sitten perustettiin Morogoron alueen kansalaisjärjestöjen kattojärjestö, UNGO, joka on Uhusianon sisarjärjestö. UNGO on vielä toimintansa alkutaipaleella ja Uhusianolla on haasteellinen tehtävä tukea ja vahvistaa sisarjärjestönsä toimintaa. Ungon tavoitteena on toimia informaation välittäjänä sekä koordinoida ja kouluttaa jäsenjärjestöjensä, joita on tällä hetkellä lähes sata.

Viittakiven seminaarit

Uhusianon yksi keskeinen koulutusta, tiedotusta ja koordinointia palveleva toimintamuoto on ollut vuosittainen kaksipäiväinen Morogoro-seminaari, joka on järjestetty useimmiten Viittakiven opistolla Hauholla. Seminaareihin on kutsuttu usein myös tansanialaisia yhteistyökumppaneita. Tämä on ollut hyödyllistä hankkeiden edistymisen kannalta. Tansanialaiset sidosryhmät ovat tutustuneet suomalaisten kansalaisjärjestöjen toimintatapoihin ja periaatteisiin. Näin on avautunut uusia näkökulmia ja yhteistyö on helpottunut merkittävästi. Seminaarien teemoina ovat olleet mm. hankkeiden esittely, osallistavat menetelmät (PRA, LFA) hankkeita suunniteltaessa ja toteutettaessa, kulttuurierot, hankkeiden evaluaatio jne. Viimeisen kahden vuoden aikana Uhusiano on järjestänyt hankesuunnittelukoulutusta myös Tansaniassa.

Uusi vaihe

Tällä hetkellä Morogoron alueen suomalais-tansanialainen kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyö on tilanteessa, jossa suurin osa meneillään olevista hankkeista on loppumassa. Uusien kansalaisjärjestöhankkeiden käynnistämiseksi on

tarvetta ja valmiuksia. Edellytykset yhteistyön jatkamiselle ovat olemassa: on verkostoitua, saavutettu molemminpuolista luottamusta ja saatu paikallisten viranomaisten hyväksyntä ja taustatuki. KEPA tarjoaa tukipalveluitaan, ja suhteita useisiin paikallisiin kansalaisjärjestöihin on luotu. Luottamus ja kumppanuus morogorolaisten sidosryhmien kanssa on saavutettu yritysten ja erhdysten kautta.

Vasta viime vuosikymmenellä suomalaisten kansalaisjärjestöjen toiminta Tansaniassa on muuttunut kehitysavusta kehitysyhteistyöksi. Se on myös vähitellen muuttumassa pohjoisen ja etelän kansalaisjärjestöjen väliseksi yhteistyöksi. Tavoitteena on, että hankkeet suunnitellaan yhdessä ja toteutetaan pääasiassa tansanialaisiin voimin suomalaisten yhteistyökumppaneiden tuella niin, että hankkeissa noudatetaan Suomen kehitysyhteistyön periaatteita ja hanketuen ohjeita sekä Tansanian uuden NGO-politiikan pelisääntöjä. Olemme vihdoinkin tilanteessa, jossa on edellytykset yhteistyöhankkeiden kestäviin kehitysvaihtuksiin.

Morogoro-seminaari Morogorossa

Uhusiano ry. täyttää tänä vuonna 10 vuotta. Perinteinen Morogoro-seminaari järjestetään 10-vuotisjuhlan kunniaksi ja Uhusianon ja UNGO:n yhteistyön alkajaisiksi Morogorossa kesäkuussa 2000. Tämä tansanialais-suomalainen yhteistyöfoorumi on jatkoa kymmenen vuotta sitten Mama Salosen aloitteesta Suomessa pidetylle suomalais-tansanialaiselle työpajalle. Seminaari on UNGO:n ja Uhusianon ensimmäinen yhteinen projekti. Siellä ideoidaan ja suunnitellaan uusia hankkeita, opetellaan yhteisten työvälineiden käyttöä sekä käynnistetään keskustelu kansalaistoiminnasta, sen vahvuuksista, heikkouksista ja mahdollisuuksista. Uhusiano ja UNGO ovat nuoria järjestöjä, mutta ehkä juuri siksi hyvin aktiivisia. Uhusianolla on 11 jäsenjärjestöä, UNGO:lla nuoresta iästään huolimatta huomattavasti enemmän - afrikkalaiseen tapaan. Kasvaakseen tasapainoisiksi, itsenäisiksi ja kyllin voimakkaiksi palvelemaan jäseniään, molemmat järjestöt tarvitsevat vielä ohjausta ja toimeentulotukea. Suomen valtio on tukenut järjestöjä taloudellisesti ja myös välillisesti KEPA:n kautta. Morogoron KEPA on auttanut kiittävästi UNGO:a ja Uhusianoa tutustumaan toisiinsa ja luomaan yhteisiä pelisääntöjä.

*Heli Pimenoff
Chairperson of Uhusiano*

Uhusiano turns ten

Mama Raija Salonen, the late founding member of Uhusiano, had a lot of charisma, cultural sensitivity and vision. While staying in Morogoro, Tanzania, in the 1970's and 80's, she realised that the traditional, bilateral development co-operation did not really reach ordinary people, least of all the poorest. Mama Raija was able to recognise local needs, especially those concerning young people and their future. She also saw a seed of co-operation in the community spirit so characteristic of Tanzanian culture. She felt that both Tanzanians and Finns shared willingness and facility for person-to-person activities, cultural communication and grass root development co-operation.

Workshop in 1989

In 1989 the first Finnish-Tanzanian workshop was carried out on Raija Salonen's initiative, with financial support from the Finnish Ministry for Foreign Affairs. About twenty Tanzanians from Morogoro region representing different trades and ages, spent a month in Finland visiting NGOs interested in development co-operation. The workshop had groups talking over different possibilities for starting grass root activities and implementing small scale projects. More than ten NGO projects were started around Morogoro as a result of this Finnish-Tanzanian workshop.

In the early 1990's there were no local registered NGOs in Tanzania. Finland had a long tradition of voluntary civil activities. Many organizations have become interested in development co-operation since Ministry for Foreign Affairs started channelling part of the development aid through NGOs. Finnish NGOs found partners in local villages, churches, groups of interest, even individuals.

Uhusiano

Uhusiano was founded in 1990 to be an umbrella organisation for those NGOs that had development projects in Morogoro, Tanzania. The members and member organisations of Uhusiano come from different parts of Finland. Co-ordination, information and training have become the most important, basic activi-

ties of Uhusiano. As the number of projects increased, Uhusiano employed a Tanzanian co-ordinator in Morogoro.

Soon the co-ordinator's tasks became so abundant that Uhusiano proposed KEPA to start a liaison officer's job in Tanzania. The Finnish liaison officer started his work in Tanzania in 1997. KEPA also employed Uhusiano's Tanzanian co-ordinator. Uhusiano has since been able to focus on information and training.

Changes in Tanzania

The political and social situation in Tanzania has radically changed during these years, as the one-party system collapsed in 1990's. During socialism poverty was evenly distributed, and the public sector was relatively well able to take care of basic services. Basic education and health care were accessible to most; indicators of literacy and health state of the population were improving. Multiparty system has brought market economy. Privatisation and structural adjustment programs have decreased public resources and activities. The poor get even poorer, the rich get even richer, and inequality increases especially in the fields of education and health care.

Between the public and private sectors also in Tanzania there is growing a vast and diverse field of NGOs. Their activities are still tentative, unco-ordinated, and dependant on international partner organisations. The important challenges for NGO

activities are in building a more democratic society, and decreasing poverty. This is also recognised by the Tanzanian Government. NGO activities have political support of the government, providing that the organisations work for common good, and not for their own members only.

Ungo

During the last three years many NGOs have been founded in Morogoro region. UNGO, Union of NGOs in Morogoro region, was founded about a year ago, and soon it became a sister organisation of Uhusiano. The aim of UNGO is to act as an information channel and co-ordinate and train its member organisations, about a hundred at the moment. Uhusiano is to support and empower its young sister organisation.

Seminars in Viittakivi

An important activity for Uhusiano members has been to gather in Viittakivi International College in Hauho, Finland, once a year for two days to Morogoro Seminars. Tanzanian representatives of partner organisations have often been invited to join. This has proved very useful for projects. New visions have been found in co-operation as the Tanzanians have become familiar with their Finnish partners' activities and principles. E.g. project presentations, participatory methods (PRA, LFA), cultural differences, and project evaluation have been among the themes for these seminars. Uhusiano also has carried out training in project planning in Tanzania during the last two years.

New phase

At the moment the Finnish-Tanzanian NGO co-operation in Morogoro region is facing a new stage. Most projects are about to finish, and there is need and capability for starting new NGO projects. Prerequisites are there: there is networking, there is mutual trust, there is approval and support from local authorities. KEPa is there with its services to facilitate activities, connections to many local NGOs already exist. Reaching for partnership with groups of interest in Morogoro has not always been an easy path.

Only during the last decade has Finnish NGO activity in Morogoro changed from development aid into development co-operation. It is now gradually growing into cooperation between Northern and

Southern NGOs. The aim is to plan the projects together, carry them out mainly by Tanzanian partners, with Finnish partners' support, so that they follow the guidelines of Finnish development co-operation and the new Tanzanian NGO policy. At last co-operation projects can have sustainable development effects.

Morogoro seminar in Morogoro

Uhusiano has its tenth anniversary this year. To celebrate this, and the building co-operation between UNGO and Uhusiano, the traditional Morogoro Seminar will in June 2000 be held in Morogoro, Tanzania. This Tanzanian-Finnish forum of co-operation will be a continuation to the Finnish-Tanzanian workshop held in Finland ten years ago, on the initiative of Mama Salonen. It will be the first joint project by UNGO and Uhusiano, to find new ideas, to plan, to learn to use new tools, and to discuss the strengths, weaknesses and possibilities of NGO activities. UNGO and Uhusiano are young organisations, but they are also active: Uhusiano has eleven member organisations, UNGO, though much younger, has many more - true African style! To be able to grow independent and balanced, strong enough to serve their members, both organisations still need guidance and financial support. The Finnish Government has given them straight support, and also some through KEPa. KEPa Morogoro has been a great help for UNGO and Uhusiano in their process of getting to know each other, and to create rules for the game.

*Joseph Saqware
Ungon sihteeri*

Ungon profiili

Union of the Non-governmental Organizations - Morogoro perustettiin tammi-kuussa 1998. Tanzanian viranomaiset rekisteröivät sen koordinoimaan yksittäisten kansalaisjärjestöjen toimintaa ja toimimaan yhteydenpitäjänä niin, että kansalaisjärjestöjen pyrkimykset ja hallituksen pyrkimykset olisivat samansuuntaiset yhteiskunnallis-taloudellisissa kehitystrategiassa. Kun Ungo perustettiin, siihen kuului 34 perustajajäsentä, tähän päivään mennessä sen jäsenmäärä on kasvanut 95:een. Ungon jäsenet ovat kansalaisjärjestöjä ja vapaamuotoisia yhteisöryhmiä. Ne on rekisteröity asiaankuuluvalla tavalla tai rekisteröintiä on haettu. Ungo avustaa niitä, jotka haluavat rekisteröityä.

Ungon organisaatio

Ungon korkein hallinnollinen elin on jäsenten yleiskokous. Se valitsee hallituksen (executive committee, EC), johon kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri, taloudenhoitaja ja kaksi hallituksen jäsentä. Nämä valitaan kaksivuotiskaudeksi. Nykyiset hallituksen jäsenet ovat puheenjohtaja Ndumey Mukama, varapuheenjohtaja Flora Masoy, sihteeri Joseph Saqware, taloudenhoitaja Christine Kwayu sekä jäsenet Ernest Shija ja Neema Mawanja.

Suurin osa jäsenjärjestöistä on omaksunut suunnilleen samanlaisen organisaatiomallin. Jäsenjärjestöt voidaan suurin piirtein ryhmitellä toimialojen mukaan seuraavasti:

1. ympäristönsuojelu ja hygienia
2. orvot ja vammaiset lapset
3. koulutus ja kulttuuri
4. naisten hyvinvointi ja köyhyyden torjunta
5. demokratia, ihmisoikeudet ja kansalaisyhteiskuntakasvatus
6. erilaiset yhteisön kehittämisstrategiat
7. ikään liittyvä huolenpito: vanhukset, nuoret ja lapset
8. neuvontaryhmät ja käytännölliset ryhmät
9. uskonnollinen ryhmät
10. terveystieteiden ja tuki.

Joillakin kansalaisjärjestöillä on useampia toimintamuotoja kuin yksi ja joskus niiden toiminnot limittyvät.

Toimintatavat

Tällä hetkellä Ungoa kiinnostaa lyhytkestoinen seminaari- ja työpajakoulutus sekä keskustelut, jotka rohkaisevat yhteisiin yrityksiin ongelmia ratkaistaessa. Niiden avulla hankitaan tietoja ja taitoja selvittää tämän hetken ja tulevaisuuden kehityksessä.

Parina viime vuonna Ungo ja sen jäsenet ovat pitäneet seminaareja ja työpajoja, joissa luodaan tietoisuutta kansalaisjärjestöistä ja yhteisöjen vapaamuotoisista ryhmistä sekä levitetään LFA:n tietoja ja taitoja, opiskellaan varainhankintaa, köyhyyden torjuntaa, yrittäjyyttä, liikkeenjohtoa kansalaisjärjestön hallinnointia ja muita käytännöllisiä taitoja eri tasoilla.

Perustamisestaan alkaen Ungo on ollut hyvässä yhteistyössä Morogoron Kepan ja Uhusianon kanssa. Ungossa arvostetaan suuresti näiden järjestöjen apua. Kymmenes Morogoro-seminaari joka pidetään Morogorossa kesäkuussa, on osoitus hyvästä kumppanuudesta.

Tulevaisuudensuunnitelmia

Ungo aikoo jatkaa ponnistelujaan luodakseen yleistä tietoisuutta kansalaisyhteiskunnasta ja osallistumisesta sen kehittämiseen yhteiskunnallis-taloudellisissa kehityshankkeissa. Ungo aikoo edelleen kouluttaa jäsenjärjestöjään tiedoissa ja taidoissa, jotka ovat kansalaisjärjestön hallinnointivälineitä. Tämä toimintamalli ja suunnitteilla oleva tietoa jakavan ja välittävän keskuksen perustaminen vahvistavat ja lujittavat yhteistyötä paikallisten kansalaisjärjestöjen, meidän, Uhusianon ja Kepan välillä.

Kiitos

Joseph Saqware
Executive Secretary

UNGOS *profile*

Union of Non-Governmental Organizations – Morogoro (UNGOS) was established in January 1998 and registered by Tanzania Authority for the purpose on co-ordinating the activities of individual NGOs and liase those activities with Government efforts in social-economic development strategies. On its inception UNGOS started with 34 founder members and its membership has grown – up to 95 to date. Membres of UNGOS are NGOs and CBOs that are registered with the relevant Authorities or that application are with the Registering Authorities. UNGOS also assists those who want to register.

The Organisational structure of UNGOS (OS)

General meeting of all the UNGOS members is the supreme body. It is the body that elects the Executive Committee (E.C.) which comprises of the Chairperson, Vice Chairperson, Executive Secretary, Treasurer and two Committee members after every two years terms. The current E.C. members are:

Chairman	Ndumey Mukama
Vice Chairman	Flora Masoy
Executive Secretary	Joseph Saqware
Treasurer	Christine Kwayu
Members	Ernest Shija
	Neema Mawanja

Most of the member NGOs have adopted almost the same organisational structure. Member NGOs can broadly be categorised as those dealing with:

1. Environmental protection/sanitation
2. Orphans and disabled children
3. Education and culture
4. Women welfare and poverty alleviation
5. Democracy, Human Rights and Civil Society Education
6. Integrated Community Development strategies
7. Age Care / development: Aged, Youth and Children

8. Consultancy and Technical groups
9. Religious sector
10. Health education and support.

Some NGOs have more than one activity and these activities sometimes overlap.

Our activities

UNGO is currently persuing short term training in the form of seminars, workshops and discussions, this is to encourage joint efforts in solving problems and acquiring knowledge and skills to manage development present and future. In the past two years UNGOS and its member NGOs have conducted seminars / workshops in creating awareness of CBOs and NGOs and impart knowledge and skills of LFA, fund raising, poverty alleviation, entrepreneurship, business management, NGO management and other technical skills at different levels. UNGOS has recieved good co-operations from KEPA (T) and UHUSIANO since its establishment and highly appreciate their effort. The 10th Morogoro seminar to be held at Morogoro in June is an indicator of good partnership.

Future plans

UNGOS intends to continue with its efforts to create public awareness and civil society participation in the socio-economic development activietis and train skills and knowledge as tools of NGO Management to its member NGOs. This coupled with an intended establishment of co-ordination centre for information sharing and exchange will strenghten and solidify the basis for co-operation among local NGOs and between us and UHUSIANO and KEPA.

Thank you

Leo Söderqvist

Kolme kovaa vuotta takana

Kolmisen vuotta sitten Kepa aloitti toimintansa Tansaniassa. Ensimmäinen toiminnan arviointi valmistui vuoden 1999 lopulla, saimme toiminnastamme kiittävän arvostuksen. Arvioinnin tekijä Sirpa Tapaninen oli näkemäänsä ja kuulemaansa tyytyväinen. Kepan toiminta Morogorossa on lähtenyt sujuvasti liikkeelle ja nyt tehtävä on vakiinnuttaa toiminnot niin, että niistä hyötyvät jäsenjärjestöt ja niiden kumppanit.

Hyvän aloituksen takana on Kepan jäsenistö ja etenkin Uhusianon aktiivinen rooli sekä Kepan hallituksessa että toiminnassa Tansaniassa ja Suomessa. Uhusianon ja sen jäsenten aito kiinnostus tansanialaisten elämään ja aktiivinen projektitoiminta ovat luoneet vankan perustan myös Kepan toiminnalle Tansaniassa.

Morogorossa ihmiset ovat alkaneet arvostaa suomalaisten järjestöjen toimintaa. Pienillä oikein suunnatuilla voimavaroilla on saatu paljon aikaan kymmenen vuoden aikana. Kepa on puolestaan antanut tu-

kensa Uhusianon aloittamalle työlle ja yrittänyt vahvistaa hankkeiden onnistumista. Kestävä kehitys ei ole helposti saavutettava tavoite, se vaatii aikaa ja resursseja. Kepan osuus tässä prosessissa toivottavasti lisää kehityksen kestävyttä ja luo pohjaa pitkäjänteiselle ja monipuoliselle kumppanuudelle suomalaisten ja tansanialaisten välillä.

Yhtenä Kepan tavoitteena on ollut vahvistaa Uhusianon ja Ungon jäsenten välistä yhteistyötä. Näin pohjustetaan uutta entistä syvempää kumppanuutta, joka perustuu todelliseen ystävyyteen eikä pelkästään rahan ja materiaalin toimittamiseen. Tasa-arvoisuus ja toistensa parempi tuntemus lisää ymmärrystä toistemme ongelmista. Tansaniassa yksi suurimpia ongelmia on köyhyys, meillä suomalaisilla on toisenlaiset ongelmat, joiden kanssa taistelemme. Erilaiset ongelmat tarvitsevat erilaisia ratkaisuja. Oikeiden keinojen löytäminen on mahdollista, kun varaamme tarpeeksi aikaa keskusteluun

ja ajatusten vaihtoon.

Uuden vuosituhanen myötä Kepa Tansania on alkanut suuntautua myös laajemmalle kuin Morogoron alueelle Yhteistyö tansanialaisten kattojärjestöjen (Ungo ja Tacosode) kanssa on lähtenyt vähitellen liikkeelle. Valtakunnallisesti merkittävien kattojärjestöjen uusi rooli muuttuvassa yhteiskunnassa on myös haaste Kepalle. Kansalaisyhteiskunnan näkyvä rooli ja sitä kautta välittyvä kritiikki vanhoja johtamistapoja kohtaan sekä aktiivinen puuttuminen epäkohtiin antavat uutta suuntaa myös valtaa pitävälle, avun saajille ja avun antajille. Kepa haluaa osaltaan vaikuttaa siihen, että kansalaisjärjestöjen ajatuksia kuunnellaan Suomessa, Euroopassa ja muuallakin maailmassa.

Leo Söderqvist on Kepan (Kehitysyhteistyön palvelukeskus) yhteystoimitsija Morogorossa.

Leo Söderqvist

Three hard years passed

About three years have passed since Kepa begun its activities in Morogoro. The first evaluation of its activities was completed by the end of the year 1999, and we were given high grade. The evaluation was made by Sirpa Tapaninen, she was pleased with all she saw and experienced. Kepa's activities in Morogoro has started smoothly and now the task is to put the activities on the solid foundation so that the member organizations and their partners can get the benefit out of them.

Behind a good start there are the members of Kepa and specially the active role of Uhusiano: Uhusiano is presented in the Kepa's board of the executives and Uhusiano has have an active role in its own activities in Tanzania and in Finland. A solid foundation for Kepa activities in Tanzania is laid by Uhusiano and its members due to real interest towards the life in Tanzania and due to Uhusiano's active projects.

In Morogoro people have begun to appreciate activities of Finnish organisations. It has been achieved much during ten

years with small inputs which are targeted well. In turn Kepa has given support to the work started by Uhusiano. Kepa has tried to strengthen projects so that they will be successful. Sustainable development is not an easy target, it demands time and resources. Kepa's part in this process hopefully increases sustainability of development, and creates foundation for longlasting and multifaceted partnership between the Finnish and the Tanzanians. One of Kepa's targets has been to strengthen co-operation between Ungo members and Uhusiano. It is the way to lay foundations to the deeper partnership which rests on the real friendship, not only on delivering money or materials. Equality and better knowledge of each other also adds understanding of our problems. One of the greatest problems in Tanzania is poverty, we Finns have other kinds of problems which we struggle with. Various kinds of problems need various solutions. It is possible to discover the right way when we take time enough to discuss and change ideas.

In the beginning of the new millennium Kepa has started to seek for large prospects than only in the Morogoro region. Co-operation between Tanzanian umbrella organisation Ungo and Tacosode has started little by little. The new role of those nationally important umbrella organisations is a challenge to Kepa, too. The prominent role of civil society, also critics towards old fashioned way to govern is possible through civil society. It also actively interferes in weak points and through this way the new direction is given to those who are in power or to those who are beneficiaries or donors. Kepa wants to have an influence on that the thoughts of NGOs are heard in Finland, in Europe as well elsewhere in the world.

Leo Söderqvist is the liaison officer of Kepa (Service center for Development cooperation in Tanzania) in Morogoro.

Suahilikorpus ja sanakirja

Professori Arvi Hurskaisen haastattelu
Haastattelija Elina Puhto

Professori Arvi Hurskainen kertoo, mikä suahilikorpus on, minkälainen on sen historia, miten se rakentuu ja miten korpusta voi käyttää tieteellisessä tutkimuksessa ja käytännön sovelluksissa. Haastattelusta käy ilmi myös se, miksi suahili-suomi-suahili -sanakirja on ainutlaatuinen. Haastattelu julkaistaan kahdessa osassa. Seuraavassa Uhusiano-tiedotteessa on kiinnostava selostus automaattisesta kielenkääntämisestä, jonka kehittämisessä korpus on välttämätön väline.

Korpus – mikä se on

Suahilin korpus on itse asiassa arkisto, joka sisältää erimuotoisia kieliaineistoja. Korpusta alettiin kerätä vuonna -89. Meillä oli Dar es Salaamin yliopiston kanssa tavoitteena koota suahilin kieltä eri puhujalualueilta. Kieltä hankittiin alueilta, joilla ihmiset puhuvat sitä äidinkielenään. Tällaisia alueita olivat rannikon edustalla olevat saaret ja rannikkokaista Dar es Salaamista etelään Mosambikin rajalle. Jonkin verran tehtiin työtä myös Dar es Salaamista pohjoiseen Kenian rajan suuntaan. Korpuksessa on historiallisia kertomuksia, satuja, tarinoita, muisteluksia, erilaisia keskusteluja ja etymologioita. Ne äänitettiin nauhoille ja litteroitiin. Koska litteroinnit ovat atk-muodossa, ne ovat käytettävissä maailmanlaajuisesti internetin välityksellä. Äänitteitä säilytetään kahdessa paikassa, sekä täällä meidän laitoksellamme Helsingissä että Dar es Salaamin yliopistossa. Kokoamistyö keski kolmen neljän vuoden ajan.

Korpuksen laajentuminen

Samanaikaisesti teimme skannaustyötä eli siirsimme kirjoitettua materiaalia atk-muotoon. Näissä teksteissä on mukana myös pari sanakirjaa, yksi Raamatun käännös ja yksi Koraanin käännös, ja noin neljäkymmentä kirjaa proosatektiä tällä hetkellä. Myös sanomalehtitekstejä on varsin paljon. Niitä saadaan nykyisin myös internetistä. Deutsche Welle on ollut listalla usean vuoden ajan. Sen suahilinkieliset uutiset tulevat jopa päivittäin korpukseseen. Myös kirjoja skannataan edelleen, varsinkin sellaisilta aloilta, joiden edustus korpuksessa ei ole riittävä. Kirjallisen materiaalin siirtäminen atk-muotoon on tärkeä tehtävä. Tätä siirtämis- ja laajentamistyötä on tehty Helsingissä. Uutta kieltä tulee uuden materiaalin mukana. Täytyy kuitenkin sanoa, että uuden suahilin kielen muotojen saaminen on jonkin verran sattumanvaraista, koska saamme käyttööme sen materiaalin, jota

internetissä on. Internet on kyllä kätevä ja halpa tapa kartuttaa korpusta, mutta materiaali on sitä, mitä siellä sattuu olemaan. Hankkeessa ei ole ollut rahaa peniäkään moneen vuoteen.

Atk-muodon idea

Taustana on, että suomalaisilla kehitysyhteistyövaroilla rakennettiin suahilin kielen tutkimusinstituutti Dar es Salaamin yliopiston yhteyteen. Oli luonnollista, että suomalaiset jatkaisivat siitä eteenpäinkin. Tutkija Kari Toiviainen oli Tansaniassa 70 - 80-lukujen taitteessa pari vuotta tekevässä samanlaista työtä kuin mitä me myöhemmin teimme. Silloin ei ollut tietokoneista tietoaakaan. Kun jatkoimme keräystyötä, lähdimme alun perin siitä, että koko materiaali saatetaan atk-muotoon. Ideani oli perustaa suahilin atk-muotoinen korpus. Ajatus herätti vuonna -88 suurta epäuskoa. Sanottiin, että onhan ihan järjetöntä hankkia kehitysmäihin tietokoneita. Hankimme ne ensimmäiset tietokoneet, kaksi PC:tä, Dar es Salaamin yliopiston suahilin instituuttiin. Niille varattiin oma hyvä huone, jossa ne olivat turvassa varkailta ja katalalta kostealta ilmalta. Kyllä ne siellä käydä roksottivat, lienevätkö vieläkin käytössä. Silloiset PC:t olivat hyvin käyttövarmoja.

Verkon kautta

Atk-korpuksen idea on, että sen käyttö on mahdollista verkon kautta. Korpus sijaitsee tällä hetkellä Helsingin yliopiston palvelimella, johon voidaan saada yhteys mistä tahansa internetin välityksellä. Vaikka korpuksen käyttö on maksutonta, käyttäjän täytyy allekirjoittaa sopimus, jossa käyttöehdot määritellään.

Mitä korpuksella voi tehdä – mitä on tehty

Korpus-tutkimuksessa käytetään atk-muotoista materiaalia. Korkeatasoiset

ääninauhat soveltuvat fonologiseen tutkimukseen. Näitä on yhteensä toista sataa tuntia usealta alueelta. Tämä on varsin suuri pääoma. Puhuttua materiaalia voi käyttää sekä äänitetyssä muodossa että kirjoitettuun muotoon litteroituna. Kielen rakenteen, morfologian, tutkimukseen korpus on aivan erinomainen, koska kirjoitettua materiaalia on paljon. Tämä on edellyttänyt kielen analyysiohjelmien kehittämistä ja täten myös syntaksin, semantiikan ja pragmatiikan tutkiminen tulee mahdolliseksi. Korpukseseen on koottu systemaattisesti suahilinkielistä kirjallisuutta. Tämän materiaalin avulla tehdään tutkimusta useassa maassa.

On osoittautunut, että korpus on välttämätön kielen analyysiohjelmien kehittämisessä. Korpuksen materiaalia käytetään kielen analyysiohjelmien valmistamiseen ja testaamiseen. Esimerkiksi meillä tehty kielen morfologinen analyysiohjelma sisältää noin 45 000 sanaa perusmuodossa. Tällaista laajuutta eivät perinteiset sanakirjat ole saavuttaneet. Tekstimateriaalia tarvitaan myös ohjelmistojen parantamiseksi. Parannettua ohjelmaa voidaan käyttää tekstien oikolukemiseen sekä skannaus- ja kirjoitusvirheitten etsimiseen. Ohjelmien kehittäminen ja korpuksen kasvattaminen siis tukevat toisiaan. Tätä työtä on tehty intensiivisesti kaikki nämä vuodet, usein päivittäin.

Käytännön sovelluksia

Konkreettisista sovelluksista on hyvä esimerkki sanakirjahanke, joka on paraikaa käynnissä. Laitoksella on olemassa erit-

täin pitkälle kehitetty kattava ohjelma, jolla pystytään hakemaan tekstistä min-
kä tahansa sanan kaikki perustieto, mikä
sanakirjaan tarvitaan. Myös kaikki frek-
venssit, tarvittaessa myös kontekstit, lau-
seyhteydet saadaan analyysiohjelman
avulla.

Hyödyllinen sovellus on suahilin oikein-
kirjoituksen tarkistin. Sitä voi käyttää use-
ammalla eri tavalla: se korjaa kirjoitetta-
essa tai sitten jälkeensä. Ohjelmassa on
myös kattava automaattinen tavutus.

Sanakirjan merkitys

Afrikassa on tuhatkunta kieltä ja niiden
joukossa kymmeniä, jotka ovat puhuja-
määrältään paljon suurempia kuin suo-
men kieli. Kuitenkaan kielen puhujien
määrä ei ole ratkaiseva tekijä kielenhuol-
totoyökalujen tarvetta arvioitaessa. Suo-
men kielen asema Suomessa on erittäin
vahva ja täällä on totuttu siihen, että suo-
men kielellä on perustoyökalut kielten opis-
keluun ja tutkimukseen. Tällä tavalla aja-
tellen suahili-suomi-suahili -sanakirjan
julkaiseminen on perusteltua. Sen merki-
tys korostuu, kun ottaa huomioon, että
esimerkiksi hyvää suahili-englanti
sanakirjaa ei ole olemassa. Tämä kuulos-
taa ankaralta väitteeltä, mutta näin on.
Jotenkin näyttää siltä, että kenelläkään ei
ole erityisintressiä hoitaa asiaa kuntoon.
Suahili-suomi-suahili -sanakirja on tehty
menetelmällä, jota en tiedä käytetyn
ainoassakaan sanakirjassa tähän päivään
mennessä, vaikka on kyllä puhuttu pal-
jon siitä, että pitäisi tehdä sanakirja oikeas-
ta kielestä ja kielenkäytöstä eli ottaa sanat
sanakirjaan niiden esiintymistiheyden
perusteella. Suahili-suomi-suahili -sana-
kirja on tekotavaltaan uranuurtava.
Muutama päivä sitten kuulin, että puola-
laiset haluaisivat mielellään tehdä suahili-
puola -sanakirjan tällä menetelmällä. He
haluaisivat luultavasti saada meidän kor-
puksemme käyttöön. Uskon, että hy-
vin moni muukin haluaisi käyttää sitä.

Uhusiano

On erittäin hieno asia, että yliopistomme
lisäksi on myös muita tahoja, jotka ovat
kantaneet kortensa kekoon kielen oppi-
misvälineiden kehittämisessä. On erittäin
hyvä, että on olemassa tällainen organi-
saatio kuin Uhusiano, joka voi antaa tu-
kea tällä tavalla. Intressiä laitoksella kyllä
on, mutta koska meidän päätarpeemme
on hankkia tutkimuksen ja opetuksen ra-
hoitusta, sanakirjahanke ei mahtunut näi-
hin raameihin ensisijaisena.

Sanakirjahankkeessa on ollut harvinaisen
paljon hyvin yhteen osuneita asioita. Meil-
lä on laaja korpus ja analyysivälineet ja
Uhusiano huolehtii rahoituksesta. Mielel-
lään tällaista yhteistyötä tekee.

The Swahili corpus and dictionary

Arvi Hurskainen

Professor Arvi Hurskainen explains what the Swahili corpus actually is, something of its history, what it is built of and how the corpus can be used in scientific research and practical applications. The interview also sheds light on why the Swahili-Finnish-Swahili dictionary is so unique.

The interview will be published in two parts. In the following Uhusiano report, there is an interesting description of automatic translation. In the developing automatic translation the corpus is an essential tool.

The corpus – what is it?

The Swahili corpus is actually an archive, which contains different language forms. The project to gather material for the corpus began in 1989. Along with the university of Dar es Salaam, our goal was to construct different areas of speech for the Swahili language. The language was obtained, so to speak, from regions, in which the population spoke it as their mother tongue. These regions were mostly on the islands off the coast and the coastal strip that stretches from Dar es Salaam southwards towards the border with Mozambique. Quite a lot of work was also conducted in the areas to the north of Dar es Salaam, near the border with Kenya.

The corpus contains historical accounts, stories, tales, musings, different conversations and etymologies. They were first recorded onto tapes and then transcribed. Because the transcriptions are all in digital form, they are now available on a global level via the Internet. The recordings are being stored in two locations, both here at our institute in Helsinki and at the university of Dar es Salaam. The entire process of constructing the corpus took around three to four years.

Expansion of the corpus

We simultaneously also scanned a lot of written material into digital form. At this moment these texts include a couple of

Termien selitykset:

korpus tutkimuksen aineistoksi määrä-
perustein valittu kokoelma kieliainesta
(kirjoitettua tekstiä tai äänitteitä), johon
tutkimuksen havainnot perustuvat
lingvistinen kielitieteellinen
fonologinen kielen äänneilmiöt niiden
tehtävien kannalta, eroja jotka erottavat
sanat toisistaan
syntaksi lauseoppi, kohteena on koko
lause, tutkitaan sanaluokkien ja taivutus-
muotojen merkitystä sekä lauseiden suh-
detta toisiin lauseisiin

semanttinen kielen aineosien tutkiminen
merkitystehtävien kannalta, myös mer-
kitystehtävien muuttuminen ja merkitys-
ten historia
morfologia muoto-oppi
pragmatiikka kielen käyttö viestintäti-
lanteissa, puhetilanteisiin ja sanoihin liit-
tyvien odotusten, uskomusten ja edelly-
tysten tutkiminen
frekvenssi esiintymistiheys
konteksti sanan merkitys lauseyhteydes-
sä

dictionaries, translations of the Holy Bible and the Koran, and around forty books containing written prose. There is also a lot of text from newspapers, which can be obtained from the Internet nowadays. For example, Deutsche Welle has been on the list for a number of years. Its news in Swahili arrives sometimes even on a daily basis into the corpus. Also, many books are still being scanned, and especially from areas that are not represented comprehensively enough within the corpus. The transferral of literary material into digital form is a very important assignment, and this transferral and expansion work has been conducted in Helsinki. New language forms reach the corpus via those new ways. However, it must be mentioned that receiving new language forms for Swahili is quite sporadic, for we are only able to use the material that we find on the Internet. The World Wide Web is indeed a useful and cost-efficient way of enriching the corpus, but our material is what happens to be online at that time. Our corpus project has been more or less penniless for the past years.

The idea of the digital form

The story behind the project is that with funds from Finnish development co-operation, a Swahili language research institute was built in conjunction with the university of Dar es Salaam. It was therefore natural that the Finns would also continue on with the project. Researcher Kari Toiviainen was in Tanzania in the 1970s and 80s for a couple of years doing similar work to that which we started later on. However, back then computers were unheard of. When we continued with our collection of data, we started off with the plan that the entire library of material be transferred into digital form. My idea was to found the computer-based Swahili corpus. At first the idea raised great doubt when it was presented in 1988. It was said that it is completely absurd to acquire computers for the third world. We obtained the first computers, two PCs, for the institute at Dar es Salaam. They were even provided with a separate room, in which they were safe from thieves and the dreadful, humid air. And they certainly did tick and buzz away in that room; in fact, I wonder if they are still functioning over there. In those days, computers were very reliable.

Via the Net

The idea for the digital corpus was that it could be used over the Net. The corpus is currently situated on the University of Helsinki's server, which can be connected to from practically anywhere via the

Internet. Although using the corpus is free, the users must first sign an agreement, in which the terms are clearly defined.

What can the corpus be used for – what has already been done

The corpus research therefore makes good use of the material in digital form. High quality recordings can be applied to phonological research. These consist of over a hundred hours of speech from several different regions. This in itself is quite a great asset, for this spoken material can be used in both its recorded and transcribed forms.

The corpus is also absolutely wonderful for the study of language structure – morphology. This is because there is simply so much written material on file. This has required the development of linguistic analysis programs, and thus the research of syntax, semantics and pragmatism have become possible.

Swahili literature has been systematically constructed into the corpus. With this data, research has also been conducted in numerous countries.

It has been shown that the corpus is essential for the development of this analytical language software; material from the corpus is used in the production and testing of these programs. For example, our own morphology program contains approximately 45 000 words in their basic form. This extensive scope is unprecedented, for traditional dictionaries have not yet reached this level.

The text material is also needed for the improvement of the software. Improved programs can be used to proofread and search for scanning mistakes. The enhancement of linguistic software and the augmentation of the corpus therefore support one another. This work has been carried out intensively for all these years, very often on a daily basis.

Practical applications

A good example of concrete applications is the dictionary project, which is currently underway. At the institute there is a very far developed and comprehensive program, with which we can search texts for all the basic dictionary information of any given word. Also, all the frequencies and contexts can be retrieved using this piece of analytical software.

A practical application is the Swahili proofreader. It can be used in multiple situations – it can proofread and correct while you type, or perform the same tasks after you have finished. The automatic hyphenation is also quite comprehensive.

The meaning of the dictionary

There are approximately a thousand languages in Africa, and within these around ten that have speaking populations far greater than the Finnish-speaking population. However, the simple amount of speakers is not in itself a decisive factor in judging the need for such language maintenance tools. The role of the Finnish language in Finland is extremely strong, and here it has become commonplace that there will be the basic tools for both studying and researching the language. In this sense, publication of the Swahili-Finnish-Swahili dictionary is justified. Its meaning is emphasized, when we consider that, for example, a good and sufficient Swahili-English dictionary does not exist yet. This sounds like a harsh statement, but it is simply the truth. Somehow it seems as if no one has special interest in rectifying the situation. The dictionary has been created using a method, which I do not believe has been used in a single dictionary to date; although there has been much talk about the fact that a dictionary should be made that is comprised of real language and its usage – meaning that words are selected for the dictionary based on their frequency in the language. The Swahili-Finnish-Swahili dictionary is therefore a pioneer in its field.

A few days ago, I heard that the Poles would like to create a Swahili-Polish-Swahili dictionary using this very method. They will most likely want to make use of our corpus. I also believe that, in the future, many others will also want to use it.

Uhusiano

It is simply wonderful that, besides our university, there are other groups who have gone to lengths to develop educational linguistic tools. It is also very good that organizations like Uhusiano exist, who can give support in this way. The institute certainly does have a lot of interest, but because our main need is to obtain funding for research and education, the dictionary project was not able to fit within this initial budget framework.

There have been a rare amount of good coincidences during the project. We now have an extensive corpus and analytical tools, and Uhusiano takes care of the funding. I am very happy to be doing such co-operative work.

*Translation: Lassi Valkonen
He attends IB Program in Helsingin
Suomalainen Yhteiskoulu*

Interviewer Elina Puhto

Kuinka sanakirja tehdään

Suahilin sanakirjan toimittajat kertovat

Haastattelija Elina Puhto

Suahili - suomi - suahili -sanakirjan toimittaminen alettiin ke-sällä 1998. Aloitteen teki Uhusiano ja yhteistyökumppaniksi saatiin Helsingin yliopiston Aasian ja Afrikan kielten ja kulttuurien laitos. Toimitustyön johtajana on ollut professori Arvi Hurskainen. Toimittajat ovat saaneet käyttöönsä suahilikorpuksen, joka on ollut uraa uurtavan toimitustyön perusta. Uhusianon vastuulla on ollut varojen hankkiminen toimitustyöhön. Ulkoministeriön kehitysyhteistyöosasto on rahoittanut hankkeen. Apurahoja on anottu useilta rahastoilta, tuloksetta.

Korpus on mahdollistanut uusien perustein toimitettavan sanakirjan. Toimittajina on neljä nuorta tutkijaa: Marjukka Pajunen (o.s. Pesari), Riikka Halme, Anu Luukkonen ja Lotta Harjula. Heillä on laaja kokemus Itä-Afrikasta ja hyvä suahilin taito sekä kielitieteellistä koulutusta. He ovat opiskelutovereita ja vaikka kukin heistä on ollut toimitustyössä mukana jaksoit-tain, tiimi on pysynyt yhtenäisenä.

Toimitustyö on hyvässä vauhdissa, sen lasketaan olevan val-mis tämän vuoden loppuun mennessä. Gaudeamus-kustanta-mon kanssa on tehty esikustannussopimus. Gaudeamus on kus-tantanut myös Arvi Hurskaisen Suahilin peruskurssi -kirjan. Myyntiin sanakirja tulee vuonna 2001.

Toimittajien taustat

Marjukka: Kun oli 10-11-vuotias pikkutyttö, meidän naapu-ri-ssa lähetyssihteeri piti lapsille lähetysskerhoa. Minä olin siel-lä aina mukana, kerhossa esiteltiin joka kerralla jokin Afrikan maa, tehtiin sen maan ruokaa, leikittiin sen maan leikkejä ja katseltiin esineitä ja kankaita. Koulun jälkeen hain ja pääsin vuoden kestäneeseen Tansania-projektiin. Varmasti lapsuuden kerho vaikutti projektiin hakemiseen. Sen jälkeen kuitenkin opiskelin vuoden viestintää ja olin vajaan vuoden toimittajana paikallislehdissä. Sinä aikana huomasin, että olisi hyvä olla jokin erikoisala ja niinpä tulin lukemaan Afrikan-tutkimusta, jota silloin saattoi alkaa opiskella pääaineena. Afrikan-tutki-muksen jälkeen olen opiskellut teologiaa. Nyt nämä opinnot ovat loppusuoralla.

Riikka: Minä olen syntynyt Afrikassa, mutta toisella puolella kuin missä puhutaan suahilia, eli Angolassa. Kun tulin yliopis-toon, kiinnostuin Afrikan tutkimuksesta. Olen opiskellut kie-litiedettä ja Afrikan kielten tutkimusta. Tällä hetkellä tutkin lounaisafrikkalaista kieltä kwanyamaa, joka myös on bantukieli, samassa kieliperheessä ollaan. Se on lapsuuteni kieli. Sanakirjan toimitustyöhön tulin mukaan syksyllä -98. Oman tutkimustyöni takia jäin pois toimittamisesta keväällä -99.

Anu: Minä olen kyllä jollakin tavalla ajautunut tälle alalle, olen aina ollut kiinnostunut Afrikasta. Tulin yliopistoon luke-maan arabiaa, mutta vaihdoin sitten Afrikan tutkimukseen. Suahilin kieli on mielestäni mielenkiintoinen, tärkeä kommu-nikaationväline, se on niin iso kieli. Olen ollut aika paljon Tan-saniassa, kielioiskelun takia ja muutenkin. Mieheni on suahi-linkielinen, Sansibarilta. Meillä on suahili kotikielenä. Se on läheinen kieli. Sanakirjan toimitukseen tulin keväällä -98.

Marjukka Pajunen o.s. Pesari

Riikka Halme

Anu Luukkonen

Lotta Harjula

Lotta: Olen syntynyt Suomessa, mutta kun olin nelivuotias muutimme Keniaan alueelle, jossa puhuttiin suahilia. Opin sitä lapsena ja kun piti opiskelun aluetta päättää, päädyin opiskelemaan täällä laitoksella. Jokin osa itsestä on jäänyt Itä-Afrikkaan, se on se kiinnekohta. Kynnys lähteä opiskelemaan oli matala, on helpo mennä esimerkiksi kieliharjoitteluun tai kenttätööhön, kun alue on tuttu. Sanakirjatyötä teen nyt kahden kuukauden ajan, sitten ryhdyin tosi mielessä omaan tutkimukseeni ha-kielestä.

Riikka: Kaiken kaikkiaan tämä meidän tiimi on hyvä: yhdellä on arabian kielen tuntemusta, toisella on kielitieteellistä oppia ja kolmas ymmärtää tietokoneista ja yksi on taas organisaatioihminen ja osaa tehdä päätöksiä. Hauska tiimi meillä on.

Suahilin kielestä

Lotta: Siinä mielessä suahili on suomen kanssa samantyyppinen, että sanat rakentuvat monista eri osista, esim. englannissa sanat on melkein sinällään ja päätteitä on hyvin vähän, monikon pääte ja joitakin muita. Suahilissa saattaa olla pitkä ketju niin sanottuja morfeemeja eli sanan osia, joka ilmaisevat esimerkiksi verbeissä tekijää ja aikamuotoa. Esimerkiksi objekti ja relatiivi (joka-lause suomes- sa) on suahilissa yksi tavu. Toinen merkittävä piirre on se, että substantiivit jaetaan nominiluokkiin, joita on kuusitoista. Monissa eurooppalaisissa kielissä substantiivit on jaottelu sukuihin, feminiini, maskuliini, neutri. Suahilissa nominiluokkiin jakaminen tapahtuu osittain sanan merkityksen perusteella, niin että on ihmiseen viittaavat sanat kuuluvat enimmäkseen samaan nominiluokkaan. Toisaalta on paljon sanoja, joista ei sen merkityksen perusteella voi tietää mihin luokaan ne kuuluvat. Jokaisen nominin eteen tulee prefiksi, etuliite, joka ilmaisee nominiluokan. Eli kun kuulu sanan, tietää periaatteessa mihin luokaan sana kuuluu ja miten se taipuu. Substantiiviin liittyvät adjektiivit ja pronomininit ja verbit saavat juuri sille tietyille nominiluokalle kuuluvat etuliitteet. Suahili on looginen palapeli, siinä on todella vähän poikkeuksia. Kun kielioppiin pääsee sisälle, niin sen jälkeen tarvitsee vain laskea, että tämä plus tämä on yhtä kuin oikea muoto.

Riikka: Suahili on siitä erikoinen bantu-kieli, että siinä ei ole sanan merkitykseen vaikuttavia tooneja, korkeuseroja. Se helpottava asia. Suahilissa on myös säännöllinen paino toiseksi viimeisellä tavulla. Se on suomalaiselle helppoa.

Lotta: Suahilissa on paljon lainasanoja, siinä on arabiasta, hindusta, portugalista, englannista varsinkin uusia lainoja, muutamia saksasta. Kun mennään län-

teen päin, suahiliin alkaa tulla ranskan lainasanoja. Arabian lainoja ei juurikaan tule lisää, mutta englannin lainoja tulee. Riikka: Arabiperäisiä lainasanoja on tosi paljon, 15 - 20 prosenttia.

Näin suunniteltiin

Riikka: Arvi Hurskainen oli pääohjaajana ja hänen ideoitaan aika pitkälle ryhdyttiin toteuttamaan. Pääidea oli se, että tehtäisiin sanakirja, joka perustuu sanojen käyttöfrekvenssille, käyttötiheydelle, eli sanakirjaan tulevat sanat valittaisiin sen mukaan. Meillä on täällä laitoksella suahilin tekstikorpusta, jossa on monipuolisesti suahilin kielestä kaikkea, siellä on kirjoja, kaunokirjallisuutta ja sitten on sanomalehtitekstejä eri lehdistä.

Lotta: Siellä on Raamattu ja Koraani.

Riikka: Korpuksessa on myös puhekielistä aineistoa eli haastatteluja ja kertomuksia.

Marjukka: Meidän ihan ensimmäisiä hankintoja oli vihko, johon merkittiin ja merkitään vieläkin kaikki ideat, päätökset ja tavat, joilla jokin tietty asia ilmaistaan. Kun meitä on monta toimittajaa, näin saadaan yhtenäinen linja säilymään.

Alkutyöt

Riikka: Ensiksi korpuksessa ajettiin tietokoneohjelma, joka analysoi sanakirjaan tulevat sanat frekvenssin ja kaksitasomorfologisen analyysin mukaan.

Lotta: Kaksitasomorfoginen analyysi on tietokoneen lähestymistapa sanoihin. Ohjelma analysoi sanat kahdella tasolla: syvämuodossa ja pintamuodossa, jotka yhdistetään tiettyjen sääntöjen avulla. Analyysi erittelee yksittäisen sanan kielipiillisesti - onko se verbi vai johdettu verbimuoto vai substantiivi, mikä on nominiluokka, onko sana lainasana - sekä ilmoittaa esiintymiskerrat lukuna. Riikka: Siitä oli se hyöty, että saadaan taivutetutkin sanat perusmuotoonsa, jolloin pystytään laskemaan, montako kertaa jokin tietty sana on esiintynyt eri muodoissa.

Marjukka: Korpukselta saatiin listoja sanaluokittain ja listoja alettiin siivota. Substantiivilista oli yksi selkeimpiä, mutta verbeissä oli paljon työtä, kun johdettuja muotoja yhdistettiin perusmuodon alle manuaalisesti. Samalla piti päättää, mitä korpuksen antamaa tietoa otettaisiin sanakirjaan ja mitä jätettäisiin pois. Tässä työssä piti päättää ja olla samalla varovainen päätöksissä, että ei poista tietoa, jota myöhemmin tarvittaisiin. Tämä työ oli kyllä mielenkiintoista. Teimme sitä yhdessä Riikan kanssa. Suuri päivä oli, kun saatoimme yhdistää eri listat yhtenäiseen aakkosjärjestykseen.

Anu: Tässä listan seulomisessa tähdättiin siihen, että saatiin kymmenentuhatta sanaa.

Tulihan siinä paljon enemmän sanoja, niistä pienelle frekvenssille jääneet jätettiin pois. Listassa oli paljon myös sellaisia muotoja, jotka eivät olleet oikeita sanoja, kun ohjelma ei pystynyt kaikkea selittämään. Esimerkiksi haastatteluissa oli mölähdyksiä tai jotain epämääräisiä sanoja.

Onko hakusanasto monipuolinen?

Riikka: Korpuksen materiaali on monipuolinen, mm. sanomalehdissä on tekstejä hyvin monilta eri aloilta, on hyvät mahdollisuudet, että esimerkiksi tekniikkaa ja yhteiskunnallista sanastoa on laaja-alaisesti.

Anu: Kyllä sanakirjassa pitäisi olla peruskäyttösanasto.

Riikka: Hakusanojen määrä on 10 000, mutta verbeistä on perusmuoto aina laskettu yhdeksi hakusanaksi, jonka alla on johdannaisia, keskimäärin viisi. Tällainen menettely itse asiassa lisää hakusanojen määrää.

Mitä sitten tehtiin?

Anu: Sitten alettiin kääntää, samalla on haettu kontekstiesiintymät sanoihin, joista on haluttu esimerkkejä tai valaistusta käännökseen. Varsinkin verbijohdannaiset ovat sellaisia, että niistä ei välttämättä tiedä, miten kääntäisi. Silloin on haettu kontekstista lauseita, joiden avulla voi katsoa mikä käännös olisi. Usein johdannaisilla on eri merkitys kuin perusmuodolla tai sitten sillä saattaa olla rajoitettu merkitys. Tätä on selvennetty näillä esimerkeillä.

Marjukka: Riika ja Anu tekivät suomenkielisiä vastineita etsiessään listaa hankalista tapauksista; sanoista, joita ei löytynyt mistään sanakirjoista. Myös yleisistä sanoista, joilla on monia merkityksiä, on hyvä saada esimerkkilause osoittamaan, mitä sana jossakin tietyssä yhteydessä merkitsee. Beta-ohjelmalla saatiin esimerkkilauseita, joissain tapauksissa pitempiäkin pätkä tekstiä. Varsinkin tavallisista sanoista tuli satoja esimerkkejä ja niistä valittiin ytimekkäimmät. Seläistakin sattui, että jostakin sanasta saattoi olla vain kolme esiintymää, ja sitten esimerkkilauseista kävi ilmi, että ne kaikki ovat jostain tietystä Kezilahabin romaanista. Anu on laittanut esimerkit oikeisiin kohtiinsa.

Riikka: Monesti suahilin sanakirjoissa on vain perusmuodon merkitys. Se on aika iso puute. Ennen kuin ruvettiin kääntämään, tarkastimme, mitä sellaista tietoa analyysistä sai, jonka halusimme säilyttää sanakirjassa. Esimerkiksi suuressa

osassa sanoja näkyy, mistä kielestä sana on lainattu. Myös verbeistä johdettuihin substantiiveihin on merkitty, mistä sanasta ne on johdettu.

Anu: Englannin lainasanat me olemme itse merkinneet, koska niistä ei tullut merkintöjä ohjelmasta.

Marjukka: Meillä on ollut apuna Kamusi (suahili-suahili -sanakirja) ja Johnson (suahili-englanti, englanti-suahili), mutta suomennokset ovat ihan omasta päästä, koska sanakirjaa ei vielä ole.

Työnjako

Anu: Olen tehnyt aika paljon käännöstä, mutta Riikan kanssa yhdessä myös. Riika on ollut tekninen taitaja, koneenkäyttäjä.

Riikka: No, minä olin sihteeri. Yhdessä Marjukan kanssa siistimme ensimmäisen tietokoneajon sanalistoja, mutta Marjukan specialiteetti on esimerkkilauseiden etsiminen.

Lotta: Minä olen hahmotellut suomi-suahili -puolen toteutusta ja kirjoittanut ääntämisohjeet sekä varmistanut perussanojen esiintymisen sanakirjassa.

Mikä on ollut vaikeaa?

Anu: Joistain sanoista on ollut vaikea päättää, ovatko ne adjektiiveja vai adverbejä vai kumpaakin. Ne täytyy kontekstin kautta tarkastaa.

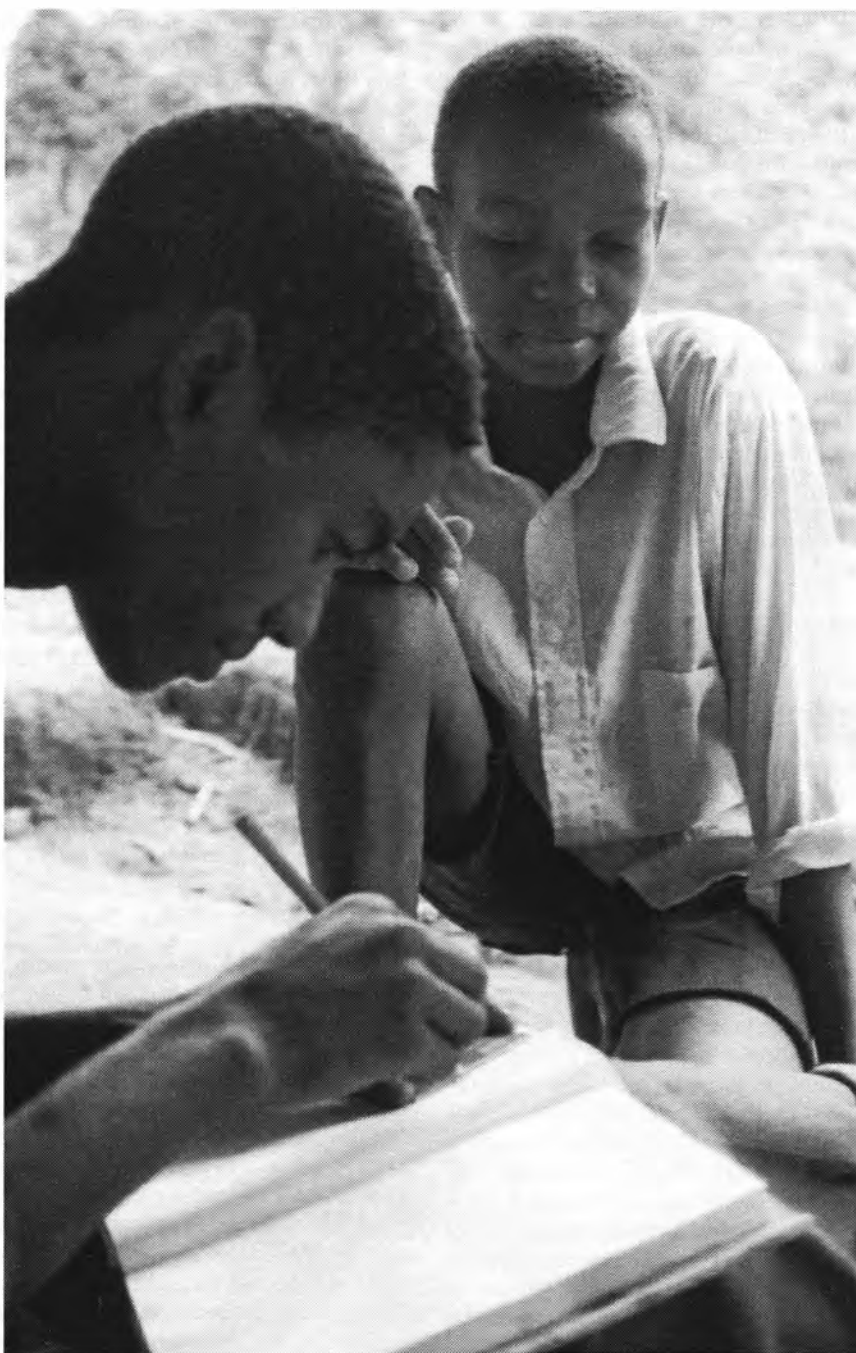
Riikka: Jos jokin sana on esiintynyt pelkästään monikollisena, ohjelma onkin analysoinut sen yksikkö-monikko-pariksi. Näistä halutaan katsoa, että esiintyykö se vain monikollisena, silloin pannaan monikollinen muoto hakusanaksi. Myös jollakin lailla epäsäännölliset tai harvinaiset sanat on laitettu omaksi hakusanakseen.

Miltä sanakirja näyttää valmiina?

Marjukka: Alustavasti olemme jutelleet siitä, mitä johdantoon tulisi. Yksi ajatus on, että siinä voisi olla esiin kääntyviä sivuja, joista saa esille esim. taulukoita, joista voi tarkistaa erilaisia liitteitä.

Anu: Tai sitten joka aukeamalla palstojen ulkopuolella voisi olla taulukko, josta näkee monikot, koska hakusana tulee kirjaan yksikkömuodossa luokanumeron kanssa, niin voi tarkistaa monikkomuodon. Tai ehkä monikkomuodot painetaan kirjamerkkiin.

Riikka: Vaikka verbijohdannaiset ovat perusmuodon alla, niin ne ovat silti jokainen eri verbi. Ne painetaan lihavoitulla kirjasimella, jolloin ne erottuvat helposti ja suomennos on heti perässä. Koska johdos on sanan lopussa, siksi ne ovat aakkosissa yleensä samassa kohdassa, kirjoittaa-kirjoituttaa, andika-andikisha.

Anu: Jostain sanasta voi olla vaikeata huomata, että se on johdannainen, varsinkin jos se tulee kauaksi perusmuodosta. Silloin siitä tehdään oma hakusana ja viite perusmuotoon.

Riikka: Sanat tulevat kokonaisina sanakirjaan. Joissakin bantukielten sanakirjoissa ne aakkostetaan vartalon mukaan, me aakkostamme prefiksin, etuliitteen, mukaan.

Ajattelemme erottaa pystyviivalla prefiksin vartalosta. Suahilissa ei tapahdu kovin paljon muutoksia prefikseissä, niin että hankalia kohtia ei juuri tule. Pystyviivan käyttö auttaa myös hahmottamaan sitä, miten sanat rakentuvat. Ääntämisohjeet tulevat johdantoon.

Lotta: Ääntäminen on niin säännöllistä, että foneettisia merkkejä ei tarvita läpi koko kirjan.

Suomi – suahili

Riikka: Nyt olemme keskittyneet pelkästään suahili-suomi -osastoon. Sen jälkeen on vielä suomi-suahili. Siitä tulee näillä näkymin suppeampi, mutta lopulliset ratkaisut tehdään sitten, kun tähän työhön ryhdytään.

Lotta: Suomi-suahili -osaan ei kannata ryhtyä ennen kuin suahili-puoli on kytäkuinkin valmis, jotta vältytään turhailta työltä. Ohjelma, jonka avulla suomi-suahili tehdään, on jo valmis.

How a dictionary is made

*The compilers of the Swahili dictionary tell
Interviewer Elina Puhto*

The compiling of the Swahili-Finnish-Swahili dictionary was started in the summer of 1998 by Uhusiano in the co-operation with the Institute of Asian and African Studies of the University of Helsinki. Professor Arvi Hurskainen has worked as the director. The compilers have had access to a Swahili-Corpus, which has been the basis for the work process. The main financer is the Department for International Development Cooperation of the Ministry for Foreign Affairs. Financial aid has also been requested from several funds, with no success.

The corpus has allowed the dictionary to be compiled using new principles and methods. Four young researchers have worked as compilers: Marjukka Pajunen, Riikka Halme, Anu Luukkonen and Lotta Harjula. They have a vast experience of Eastern Africa, they speak good Swahili and they have linguistic training. They are fellow-students and friends and although all of them have been working with the dictionary for different time periods, the group has stayed consistent. The work has progressed well, it should be completed by the end of this year. A pre-publishing deal has been signed with Gaudeamus Publishing. Gaudeamus has also published Arvi Hurskainen's text book for the basics of Swahili. The dictionary will be available for purchase in 2001.

The compilers backgrounds

Marjukka: When I was 10-11 years old, a missionary secretary had a missionary club for the children in the neighbourhood. I was always there, one African country was introduced everytime we gathered, we made food and played games of that country, and looked at objects and fabrics. After finishing school I applied and was accepted to a year long Tanzania-project. The club from my childhood surely affected my interest. After this I did, however, study communications and worked as a reporter for nearly a year in a local newspaper. During that time I noticed that it would be favourable to specialize in something, so I came to study African research, which was possible to study as a major at that time. After my African stud-

ies I have been studying theology. These studies are now nearly completed.

Riikka: I was born in Africa, not where they speak Swahili, but on the opposite side, which is Angola. I became interested in African research when I started at the university. I have been studying linguistics and African languages. At the moment I am studying a south-western African language, Kwanyama, which is also a Bantu-language, so we are dealing with the same language group. It is the language of my childhood. I joined the compiling of the dictionary in the fall of 1998. Due to my own research work I left the compiling in the spring of 1999.

Anu: Well, I have kind of drifted into this, I have always been interested in Africa. I came to the university to study Arabic, but I then switched into African studies. In my opinion, the language of Swahili is an interesting and important means of communication, it is such a wide language. I have spent a lot of time in Tanzania, because of my language studies and also otherwise. My husband is from Zanzibar. We speak Swahili at home. It is a very close language to me. I came to work with the dictionary in the spring of 1998.

Lotta: I was born in Finland, but when I was four years old we moved to a region of Kenya where they speak Swahili. I learned it as a child and when I had to decide on what to study, I started at this Institute. A part of me is still in Eastern Africa, I'm quite attached to it. It was easy to start off my studies, for example in language practice or fieldwork, because the subject was familiar to me. I will be working with the dictionary for two months and then I will concentrate on my own study of the Ha-language.

Riikka: The overall view of our team is good: one of us knows Arabic, one has linguistic training and the third understands computers and one is more of an organizing person and can make decisions. We make a great team.

This was the plan

Riikka: We started off together with Marjukka Pajunen. We began working on Arvi Hurskainen's ideas. The main idea was to make a dictionary which is based on the usage frequency of words, which

means that the words included in the dictionary would be chosen by this. Here at the Institute we have a Swahili text-corpus, which contains a wide range of the language in it, books, literature and articles from different newspapers.

Lotta: It also includes the Bible and the Koran.

Riikka: The corpus has also material collected from the spoken language, interviews and stories.

Marjukka: One of our first purchases was a notebook in which we wrote down, and still do, all of our ideas, decisions and ways in how something is expressed. Since we have many compilers, this is how we keep the main course.

Preparations

Riikka: First the corpus was run through a computer program, which analyses the words included by frequency and two-level morphology analysis.

Lotta: This two-level morphology analysis is a computers way of approaching words. The program analyses words on two levels, in depth and from the exterior, which are combined by certain rules. The analysis separates words grammatically. It shows whether it is a verb or a form of it, or a noun, which is a noun class, or if the word is a loan-word and it also shows the appearances of the word numerically.

Riikka: This was of assistance when we got the basic form of the inflected word. Now we could calculate how many times the words appeared in certain forms.

Marjukka: From the corpus we got class-lists which we then started tidying up. One of the clearest lists was the noun list, but there was a lot of work with the verbs, because we listed manually words that were under the basic-form list. We had to simultaneously decide on what information gathered from the corpus we would include in the dictionary, and what not. In this task we had to make decisions, but at the same time we had to be cautious not to erase any information that would be useful later on. This task was, however, interesting. I worked on it with Riikka. It was a great day when we got to joining together the lists in al-

phabetical order.

Anu: With this sifting we aimed at getting 10 000 words. We did end up with more than that, of which the ones with little frequency were left out. There were also many forms which were not actual words, but bawling on the interviews or other vague words which the program couldn't explain.

Is the entry list diversified enough?

Riikka: The material in the corpus is on a very vast scale. For example, the newspaper articles are from various areas, chances that words associated with technology and the society are present in a wide range.

Anu: There should definitely be a basic usage vocabulary in a dictionary.

Riikka: There are 10 000 entries, but in verbs the basic form is always counted as one entry under which there are about five derivatives. This kind of procedure actually adds the amount of entries.

What was done then?

Anu: Then we started translating, at the same time we searched for the appearances of the words in context, which we wanted as examples in the translation. Especially the verb derivatives are such that you don't necessarily know how to translate it. Then to see what the translation would be we searched for sentences from the context. The derivatives often have a different or a more confined meaning than the basic form. This has been clarified by these examples.

Marjukka: Whilst translating entries into Finnish Riikka and Anu made a list of difficult cases, i.e. words that couldn't be found in any dictionary. Also from common words that have several meanings, it is practical to have an exemplar sentence to show the meaning of each word in different context. These exemplar sentences or in some cases longer parts of texts, were produced by the Beta-program. There were hundreds of examples from the common words in particular, we chose the most clarifying ones of these. We also came across cases where the word appeared in three different cases and then the exemplar sentence showed that all of them are from a particular novel by Kezilahabi. Anu has put the examples in the correct places.

Riikka: A rather big weakness in Swahili dictionaries is that they only show the meaning for the basic form of the word. Before we started translating we checked what kind of information was deducible from the analysis that we wanted to keep in the dictionary. For instance in most

words you can see from which language they are loaned from. You can also see from which verb the nouns are derived from.

Anu: We marked the English loan-words ourselves, because they weren't noted by the program.

Marjukka: As an aid we have used the Kamusi a Swahili-Swahili dictionary and the Johnson (Swahili-English; English-Swahili), but the translations into Finnish are made by us, since there is no dictionary yet.

Division of labour

Anu: I myself have done quite a bit of translating, but also together with Riikka. She has been the technical person, using the computers and such like.

Riikka: Well, I was the secretary. Marjukka's speciality is searching for exemplar sentences and together we tidied up the first drafts of the word lists.

Lotta: I've been working on the outline of the Finnish-Swahili part, written pronunciation instructions and verified that the basic vocabulary is present in the dictionary.

What has been difficult?

Anu: It has been hard to define if some words are adjectives or adverbs, or both. We checked them from the context.

Riikka: If a certain word appeared only as plural, then the program analysed it as a singular-plural pair. From these we want to see whether it appears only in plural, in these cases we insert the plural form into the entry. Also irregular or rare words have been put as separate entries.

What will the complete dictionary look like?

Marjukka: We have done some thinking on what will be in the introduction. One idea is that it could have folded pages where you find for example tables, from which you could check different prefixes or such.

Anu: Or then there could be a chart in the margins on every doublepage, where you could see the plurals. Because the entry appears in the dictionary in singular form with the number of the class, then you could check the plural form. Another possibility is to print the plural chart onto the bookmark.

Riikka: Although the verb derivatives are under the basic forms, they are still individual verbs. They are printed with thicker font to make them stand out and the translation into Finnish is right next

to it. The derivative and the basic form are often in the same place in the alphabet because the derived section is at the end of the word. (andika - to write; andikisha - to make someone write)

Anu: It might be difficult to notice when a word is a derivative, especially if it is far from its basic form, then we make it as a separate entry and a reference in the basic form.

Riikka: The words appear as a whole in the dictionary. In some Bantu-language dictionaries they are put into alphabetical order by their stem, we do it by their prefixes. We are thinking of separating the prefix from the body by a vertical line. There won't be many difficulties in this because there aren't many changes in the prefixes in Swahili. The vertical line also helps to see how the words are build up. The pronunciation instructions will be in the introduction.

Lotta: The pronunciation is so regular that fonetical signs won't be needed throughout the book.

Finnish-Swahili

Riikka: Now we have been concentrating only on the Swahili-Finnish section. Yet, after that there is the Finnish-Swahili section of the dictionary. At this phase of compiling it seems that it will be narrower, but we will make the decisions when we get to it.

Lotta: To avoid unnecessary work we should complete the Swahili part first, before starting the Finnish-Swahili one. The program for this is already ready.

*Translation: Laura Koistinen
She attends the IB Program in
Helsingin Suomalainen
Yhteiskoulu*

Morogoro-juhlaseminaari

Aika: 8.-10. kesäkuuta 2000
Paikka: VETA, Vocational Teachers Training College, Morogoro (8.-9.6.)
Tushikamane Centre, Morogoro, juhlat 10.6.

Osanottajat: 40 Ungon edustajaa
20 Uhusianon edustajaa
kutsuvieraina suomalaisia ja tansanialaisia viranomaisia

Seminaarin aikataululuonnos 8.6.

Johdanto seminaarin teemoihin

Hankesuunnittelu osallistavien menetelmin

LFA hankesuunnittelun looginen kehys

PRA osallistava maaseutututkimus

Kansalaisjärjestöjen hallinnointi

Kirjanpito

Tansanian kansalaisjärjestöjen toimintaperiaatteet

Suomen kansalaisjärjestöjen toimintaperiaatteet

ja ohjeet

Projektin hallinnointi

Tehtävien jako

Johtaminen

Verkottuminen

Projektin kirjanpito

9.6. ryhmätyöskentelyä noin 10 ryhmässä

10.6. aamupäivällä klo 10 ryhmätöiden

palaute ja yhteenveto

10.6. klo 19 iltajuhla,

juhlapuheet

Viittakiven Morogoro-seminaari

Aika: 25. - 27.8.2000
Paikka: Viittakiven opisto
Alustava ohjelma: Vaikutelmat juhlaseminaarista
Kehitysyhteistyön linjaukset
2000-luvulla
Uhusiano ja Ungo 2000-luvulla

The 10th celebration seminar in Morogoro

Time: 8th - 10th June, 2000
Venue: VETA, Vocational Teachers Training College, Morogoro (8. - 9.6.)
Tushikamane Centre, Morogoro, Celebration 10th, June

Participants: 40 representative of Ungo
20 representative of Uhusiano
honoured guests from Finland and Tanzania

Preliminary schedule 8.6.

Plenary session introduction of the themes

Project planning by participatory methods

LFA Logical Framework Approach

PRA Participatory Rural Appraisal

NGO Management

Bookkeeping

NGO policy in Tanzania

Finnish NGO policy and introductions

Project management

Managing

Net working

Bookkeeping of the project

9.6. workshops, appr. 10 groups

10.6. morning session feed back of the workshops, summary

10.6. at 7 pm banquet
speeches

Seminar in Viittakivi, Finland

Date: 25. - 27.8.2000
Venue: Viittakivi International College
Preliminary program: Impressions of the Morogoro seminar
Guidelines of the co-operation in the new Millennium
Uhusiano and Ungo in the new Millennium

Seminaarivalmisteluita

Kaisa Kivelä

Au pairina Morogorossa Kokemuksiani ja ajatuksiani Uhusianosta, Ungosta ja Kepasta

Ungon ja Uhusianon "uuden yhteistyön" ensimmäisenä projektina ja harjoituksena voidaan pitää Uhusianon 10-vuotisjuhlaseminaarin järjestämistä Morogorossa. Tulin Morogoroon joulukuussa Kepan nuorisovaihtolaisena. Kävi niin, että maaliskuusta alkaen olen auttanut Ungoa seminaarin järjestelyissä täällä Morogorossa. Olen päässyt katselemaan Uhusianon ja Ungon yhteistyötä ja jopa sekaantumaan siihen. Tässä on tarina lastenhoidosta Morogorossa.

Olen siis toiminut Morogorossa muutama kuukauden kymmenvuotiaan Uhusiano-tyttösen ja hänen pikkuveljensä Ungon au pairina. Uhusiano on reipas tyttö: mietiskelee maailman menoa ja omaa identiteettiään kymmenvuotiaan uteliaisuudella, hän on jo oppinut käyttäytymään ja toimimaan itsenäisesti. Ungo taas ottaa ensimmäisiä askeliaan, mutta on jo tomerasti pystyssä ja kovasti menossa. Lapsia kaitsee Morogorossa vanha tati Kepa Tansania. Kepa on toiminut Tansaniassa vasta kolme vuotta, mutta sille on kertynyt niin paljon kokemusta (se oli todistamassa Ungon syntymääkin), että kutsun Kepaa vanhaksi, viisaaksi tädiksi. Morogoro-seminaarin valmisteluihin pyydettiin myös minut, au pair. Hyvin tyypillinen au pair taidankin olla - finni-naamainen teinityttö, täysi noviisi lastenhoidossa, mutta intoa täynnä.

Yhteistyön alkutilamme

Au pairin aloittaessa työnsä lastenhooneessa näyttää tältä: Uhusiano puuhaa leikkiensä parissa. Kymmenvuotiaalla on leikit hallussaan, meneillään on jopa useita leikkejä yhtä aikaa, tyttö rientää paikasta toiseen. Pikkuveli Ungo vasta harjoittelee leikkien sääntöjä. Tyypillisen isosiskon tapaan Uhusiano haluaa auttaa veljeään, se tekee parhaansa lainaamalla lelujaan ja auttamalla leikeissä. Ungo oppii päivä päivältä, ja pian huomataan, että hän haluaisi yrittää itsekin. Ungo kuitenkin ihailee isosiskoaan, Ungon mielestä Uhusiano on iso tyttö ja tietää kaiken aivan niin kuin aikuiset.

Kepa-täti katselee touhuja, puuttuu asioihin jos on tarvetta, mutta pysyttelee enimmäkseen sivussa. Tätä viisautta au pairilla ei vielä ole. Hänen tekisi mieli pistää nenänsä joka asiaan, vaikka hän ymmärtääkin, että lasten on itse opittava sopimaan välinsä keskenään.

Yhteistyön ensimmäiset askeleet

Uhusianon, Ungon ja Kepan yhteisissä kokouksissa päätettiin, että Morogoroon perustetaan seminaarin järjestelykomitea, jossa jokainen järjestö on mukana. Minusta tuli Uhusianon edustaja. Istuin ensimmäisissä kokouksissani otsa rypyssä ankarasti miettien, mitä Ungoa pyydetään tekemään, mikä on Kepan osuus valmisteluissa, mitä minulta odotetaan. Moni asia tuntui jäävän epäselväksi. Ajattelin, että kysytäänpä Uhusiano-tytöltä.

Uhusianon edustajan piti palata Suomeen ja komitea aloitti toimintansa. Asiat eivät olleet selkiytyneet kovinkaan paljon. Ensimmäiset viikot vietimme miettien, mitä komitean olikaan tarkoitus tehdä. Lopulta päätimme jättää miettimiset ja aloittaa valmistelut. Ne lähtivätkin hyvin käyntiin, vauhdilla ja iloisesti.

Pikkuveli siis leikki, kun isosisko oli pois, mutta pikkuveli tiesi koko ajan, että isosisko saattoi lopettaa leikin millä hetkellä hyvänsä. Kun uusi suunnitteilla oleva leikki tuntui hyvältä, veli pyrki aina saamaan luvan siskolta tai aikuisilta leikkimiseen tai sitten veli suunnitteli leikit niin, että ne olivat isosiskon asettamien raamien mukaisia. Mitä isosisko oli kerran sanonut, harkiten tai harkitsematta, sitä ei ollut muuttaminen.

Mitä au pair tekee tällaisessa tilanteessa? Kärsimättömänä keltanokkana hän haluaisi patistaa Ungoa sanomaan, mitä tahdot ja kehottaa Uhusianoa kuuntelemaan. Uhusiano ja Ungo eivät vielä puhu samaa kieltä. Isosisko - pikkuveli -asetelman lisäksi kulttuuriset toimintatavat ovat erilaisia. Taidetaan tarvita tulkkia selkiyttämään, mitä kukin sanoo ja mitä mikin tarkoittaa.

Ungon näkökulmasta: jos Suomesta tu-

lee viesti "meillä on uusi seminaari-idea", onko se tarkoitettu keskustelun avaukseksi, moitteeksi, tiedonannoksi vai miksi. Ungon ja Uhusianon suhde ei vielä ole sellainen, että viestiin vastattaisiin suoraan päätä -Ai, mitä te tuolla tarkoitate? Jotta tämä olisi mahdollista, pitäisi monen asian muuttua mm. siinä, että Ungolla olisi tietokone ja sähköposti. Muut asiat voidaan saavuttaa vain ajan kuluessa. Tällä hetkellä au pair voi auttaa Uhusianoa ja Ungoa vain kipittämällä Kepan tietokoneelle ja naputtelemalla suomalaisen tapaan töksähtävän, mutta tehokkaan kysymyksen -Ai mitä? Huono puoli tässä järjestelyssä on se, että nyt yhteistyö rakentuu au pairin tulkkaukselle. Yksi parannus on ollut, että Ungon ehdotuksesta olemme ryhtyneet käyttämään englantia suomen sijasta.

Lopuksi

Ungon puolella voi huomata sekä epätoivoisuutta että toiveikkautta. Epätoivoisuus johtunee isosisko - pikkuveli -asetelma- ta, tilanteen uutuudesta, kysymisen ja vastaamisen vaikeudesta. Kysymyksiä on monia. Mitä meiltä odotetaan? Miten Uhusianoa pitäisi lähestyä? Mikä Uhusiano oikein on? Toisaalta samaan aikaan Ungon mieliala on toiveikas ja iloinen. Yhteistyö on nyt alkamassa, tämä on hyvää harjoittelua.

Uhusianon tuntemuksista minun on vaikea sanoa mitään, Suomi on kaukana (tai Tansania, riippuu mistäpäin katsoo). Uhusiano toivonee Ungosta ystävää, yhteistyökumppania. Mitä muuta Uhusiano toivoo? Tai tarvitsee? Tai pelkää? Tai odottaa?

Kesäkuussa Ungo ja Uhusiano, pikkuveli ja isosisko, tapaavat. Voi kunpa silloin olisi aikaa istua ja jutella! Odotamme siis kesäkuuta ja toivotamme kaikki tervetulleiksi seminaariin: oppimaan, viihtymään, keskustelemaan. Karibuni sana!

- Kyllä se siitä, miettii vanha viisas Kepa-täti ja myhäilee tyytyväisenä.

Planning the Seminar

Kaisa Kivelä

Baby sitting in Morogoro

Experiences with Uhusiano, Ungo and Kepa Tanzania

I first came in Morogoro in December 1999 as a Young Volunteer for Morogoro Women Trust Fund. From the early March I have been helping Ungo with the preparations of the Morogoro Seminar and for that reason I have been given a chance to participate in and to observe the co-operation between Ungo and Uhusiano a little bit. Then later on I was asked to write a story about my experiences. I came up with the idea of calling Uhusiano and Ungo children and myself a house girl or a baby sitter looking after the children and explaining my thoughts by using these images.

I have been looking after two children for the past few months. The children are a young girl called Uhusiano and her baby brother called Ungo. For my point of view Uhusiano is a good girl - with her 10 years she has learned how to behave in the every day life, but she still is wondering about the miracles of the world and herself. Ungo is a baby, but has just started walking on his own feet and having a personality of his own.

In April this year an agreement of co-operation was signed between Ungo and Uhusiano concerning especially the co-ordination of activities, the mutual information sharing and training. This agreement was made under the caring eyes of Kepa Tanzania. The Kepa office has been in Tanzania only for the past three years, but it has gained that much experience (it has preceded Ungo, for example) that I will call Kepa a "Mzee".

Ungo and Uhusiano are now at the point of starting a co-operation. The first common project - something with which to practice - is the arranging of the 10th Morogoro Seminar. I (the baby sitter) was asked to help Ungo in this. A very typical baby sitter, I can tell you: no actual experience of baby sitting, but happy to be given a job and enthusiastic of starting it.

The starting point

To describe the starting point of Ungo - Uhusiano cooperation I will use the metaphor of baby sitting. I am looking at both children playing outside. Uhusiano is very

busy playing. She has many games going on simultaneously she is running for one corner to another, from one tree to another, from one friend to another. Ungo, the younger brother is still learning the rules of the games. Uhusiano comes every now and then to help her baby brother but sometimes it seems that she is doing too much. Ungo is already knowing some things and he should be let to do things by himself. Anyway Ungo admires her sister, because she is older and seems to know everything better. Mzee Kepa is sitting peacefully in the yard. He is sometimes telling them a thing or two but mostly he sits quiet. He is wise enough to know that children will manage by themselves. This is something that the baby sitter understands, too, but she is too young and impatient to remember it every time.

My point of view is of course very narrow, only from the play ground. Anyhow I think that this is the situation of co-operation in general, also. There is no tradition to lean on concerning the relationship of Ungo and Uhusiano, so individual persons with their personalities have a big role in building it.

The first steps of cooperation

In Ungo, Uhusiano and Kepa meetings in Morogoro it was decided that a committee will be set up for the arrangements of the Seminar. Every organization was to be represented and I was named the representative of Uhusiano. Many things appeared quite unclear to me. I sat in the meetings and thought hard: what does Uhusiano ask from Ungo, what is the role of Kepa in this. what is expected from me? I thought that maybe the Uhusiano representative has the answers.

The representative had to hurry back to Finland. So when the committee started the work we devoted much time for discussions about our roles and tasks to see if we had understood correctly. At some point we then concluded that it is better just to start the preparations. We did. Everything was going on fine and we enjoyed the work.

So the younger brother was happily playing when the older sister was away. But the child knew well that his sister might come any time and stop the play. That's why it was important for this wise child to get a permission from the sister or from the Mzee at every stage. Or another way is to play safe: to plan every activity so that it corresponds to the information received from the sister. But no information was questioned, no matter how deliberated or not it might have been.

What was the young and impatient baby sitter thinking now? She would like to push Ungo to express its thoughts clearly to Uhusiano, and to hush Uhusiano to listen more carefully. It seems evident that Ungo and Uhusiano do not have a common understanding and a shared way of communicating yet. In addition to the power set up of being a older and a younger sibling, there are cultural differences in the way things are done. The baby sitter was needed in interpreting, in telling the siblings what the other one wanted to say. The problem with this arrangement is of course that now the new co-operation is dependent on the baby sitter. This has been acknowledged and improvements are being considered. We have already changed, following Ungo's suggestion, the communication language to be English, and Kepa is trying to arrange a computer for Ungo.

At the moment, in April 2000, I think there are two kinds of feelings in the air from Ungo's side. There is firstly a lack of information and secondly a feeling of hope. The lack of information is probably due to many factors already mentioned, that is the short period of co-operation, the power difference, the general difficulty of asking and answering questions. There are many questions that Ungo is wondering. What are we expected to do? How is Uhusiano to be approached? What is Uhusiano at the end? Simultaneously the atmosphere is full of hope and joy. This is the beginning of the co-operation, and we are doing just fine.

The feelings of Uhusiano are harder for me to know. Finland is so far away (or Tanzania, depending on where you stand.) Uhusiano is looking for a partner, for a friend. What else is Uhusiano wishing, needing, maybe fearing, or expecting?

So Ungo and Uhusiano will meet the next time in the Seminar in Morogoro in June. Then hopefully everybody will have the time to sit down and chat. There are many stories to tell, issues to discuss. Welcome to the seminar!

In my imagination I can see the Mzee Kepa smiling quietly. It'll be just fine, he is thinking.

Neljä kertomusta, kaksi Suomesta, kaksi Tansaniasta

Seuraavassa on neljä kertomusta ulkomaankokemuksista. Ne ovat kaikki erilaisia, mutta niitä yhdistää nuoren mielen ennakkoilulottomuus ja havaintojen tuoreus.

Vaasan Övningsskolan oppilaat Elin Sundback, Ida Karlsson ja Magnus Hansén olivat alkuvuodesta 1999 ystävyyskoulunsa vieraina Mvomerossa Morogoron läänissä Tansaniassa. Vaasan ruotsinkieliset koulut ovat rakennuttaneet taksvärkkirahoilla Mvomeron secondary schoolin rakennukset. Oppilaat olivat Vaasan kehityksmaaseuran kautta ulkoministeriön tuella seuraamassa omaa projektiaan ja neuvottelemassa jatkoyhteistyöstä. Matkalaisista Ida Karlsson ja Magnus Hansén välittävät kokemuksiansa Mvomeroista.

Samuel Ngido Morogorosta oli Suomessa kolme kuukautta Kepa nuorisovaihtolaisena ja vieraili sinä aikana Vaasassa, Morogoron virallisessa ystävyyskaupungissa.

Halifa Mjengwa on opiskellut vuoden Viittakiven kansainvälisessä opistossa Hauholla.

Four stories, two from Finland, two from Tanzania

Next there are four stories about experiences from abroad. The stories differ from each other, on the other hand they are connected by freedom of prejudice and freshness of the observations.

The students Elin Sundback, Ida Karlsson and Magnus Hansén from Vasa Övningsskola visited in the beginning of the year 1999 their sister school in Mvomero, Morogoro Region, Tanzania. The students of the Swedish speaking schools in Vasa have collected funds by working and have made the classrooms built. The students were sponsored by the Foreign Ministry and Vaasan kehityksmaaseura. They got to know the project of their own and they also negotiated on further co-operation. Ida Karlsson and Magnus Hansén tell about their experiences in Mvomero. Samuel Ngido from Morogoro stayed in Finland for three months as an exchange volunteer of the Service Center for Development Cooperation (Kepa). During his stay he visited Vaasa, the official sister town of Vasa.

Halifa Mjengwa has studied in Viittakivi International Center in Hauho Finland for one year.

Mvomero secondary school

Magnus Hansén, 18 år från Vasa

I februari förra året hade jag tillsammans med några andra ungdomar från Vasa den fantastiska möjligheten att få besöka Tanzania. Resan varade i två veckor och vårt främsta mål var att besöka Vasa-skolornas vänskolor. Övningsskolan har sin vänskola i byn Mvomero, 70 km från Morogoro stad. Vi elever från Övningsskolan i Vasa besökte denna by, och vistades där i tre dagar.

Mvomero är en mycket fattig by där det varken finns elektricitet eller rinnande vatten. Toaletten utgordes av ett hål i golvet, där det gällde att "siktat" rätt. Det var något av en utmaning att vistas i byn, dels p.g.a av de primitiva förhållandena, men också därför att temperaturen ibland kunde nå 50°C!

Skolan i Mvomero utgjordes av ett flertal huslängor av cement. I klassrummen kunde 80 elever samsas om 30 pulpeter. Läroböcker hade endast ett fåtal elever och undervisningen upplevdes bristfällig ur vårt perspektiv. Jag deltog i en lektion i engelska och märkte att de grammatikaliska felen eleverna gjorde ofta förbises av läraren. Kanske p.g.a tidsbrist men kanske även p.g.a lärarens bristfälliga kunskaper i ämnet, vem vet?

Vi lämnade Mvomero en dag tidigare än ämnat därför att en malariaepidemi brutit ut bland orsbefolkningen. Vistelsen i Mvomero var ändå gemytlig. Människorna i byn var otroligt vänliga och omtänksamma. De delade med sig av det lilla de ägde och i huset där vi bodde var det alltid massor med människor, som fanns till för oss, om vi eventuellt behövde någon hjälp.

I Morogoro spenderade vi dagarna med att göra lite småupdrag för Vasa ulands-

förening. Största delen av tiden gick därefter ut på att utforska staden och landskapet omkring.

Morogoro stad är till stor del omringat av berg som det går utmärkt att vandra i. Den högsta toppen höjer sig över 3000 m.ö.h! Vi gjorde även en utflykt till nationalparken Mikumi, där vi fick se det mesta i djurvärld, såsom elefanter, giraffer, antiloper och apor. Vi blev t.o.m anfallna av en argisint elefant som ville skydda sina ungar! Som tur var nöjde den sig med att skrämma oss.

Dessa två veckor kommer varken jag eller de andra någonsin att glömma. Det var mycket intressant och spännande att få möta en kultur, så olik vår egen och med en så exotisk miljö. De relationer som skapades där är värda att bygga på.

Magnus Hansén, 18 v., Vaasasta

Viime vuonna helmikuussa minä ja muutama muu vaasalaisnuori saimme fantastisen mahdollisuuden vierailla Tansaniassa. Matka kesti kaksi viikkoa ja ensimmäinen päämäärämme oli Morogoron kaupunki.

Matkan tarkoituksena oli vierailla Vaasan koulujen ystävyyskouluissa. Övningsskolan ystävyyskoulu on Mvomeron kylässä, 70 km Morogorosta. Me Övningsskolan oppilaat vierailimme tässä kylässä, ja vierailu kesti kolme päivää.

Mvomero on hyvin köyhä kylä, jossa ei ole sähköä eikä juoksevaa vettä. Vessan virkaa toimitti reikä lattiassa, sinne piti sihidata tarkkaan. Oli haastavaa olla kylässä osittain alkeellisten olosuhteiden takia, osittain myös siksi, että lämpötila saattoi nousta 50 Celsius-asteeseen.

Mvomeron koulu koostuu pitkästä rivistä sementtitaloja. Luokkahuoneissa saat-
taa 80 oppilasta jakaa 30 pulpettia. Oppikirjoja on vain muutamilla oppilailla ja opetus tuntui puutteelliselta meidän näkökulmastamme. Osallistuin englannin tuntiin ja huomasin, että opettaja usein oli välittämättä oppilaiden tekemistä kielipivirheistä. Ehkä ajanpuutteen takia tai ehkä opettajan puutteellisen aineenhallinnan johdosta, kuka tietää.

Lähdimme Mvomeroista päivää aikaisemmin kuin oli aiottu, koska seudulla puhkesi malariaepidemioita. Vierailu Mvomerossa oli kuitenkin antoisa. Kylän ihmiset olivat uskomattoman ystävällisiä ja huolehtivia. Sen siitä vähästä, mitä heillä oli, he jakoivat meille ja talossa jossa asuimme, oli aina joukoittain ihmisiä, jotka olivat valmiit heti auttamaan, jos mahdollisesti tarvitsisimme jotain apua.

Morogorossa vietimme päivät toimittamalla pieniä tehtäviä Vaasan kehitykseseuralle. Aikaa riitti myös kaupungin ja ympäröivän maiseman tutkimiseen.

Morogoron kaupunkia ympäröi lähes joka puolelta vuoret, joilla on hyvä vaeltaa. Korkein huippu kohoaa yli 3 000 m merenpinnan yläpuolelle. Teimme myös retken Mikumin kansallispuistoon, jossa näimme suuren osan eläimistä, kuten norsuja, kirahveja, antiloppeja ja apinoita. Lisäksi meidän kimppuumme hyökkäsi kiukkuinen norsu, joka halusi suojella poikasiaan. Onneksi se tyytyi vain pelottelemaan meitä.

Näitä kahta viikkoa en minä eivätkä muutkaan unohda koskaan. Oli hyvin jännittävää ja mielenkiintoista kohdata kulttuuri, joka on peräti erilainen kuin meidän, ja niin eksoottinen ympäristö.

The office of principal

Magnus Hansén, 18, from Vaasa

Last year in February I had a wonderful opportunity to visit Tanzania with some other young people from Vaasa. Our trip took two weeks and our first destination was the city of Morogoro.

The purpose of our trip was to visit the sister schools of the Vaasa schools. The sister school of Övningsskolan i Vaasa is in the village of Mvomero 70 kms from Morogoro. We students of Övningsskola visited the village for three days.

Mvomero is a very poor village without electricity and water pipes. There are holes in the floor which act as toilets, you have to aim carefully. It was demanding to visit a village like this due to the primitive ways of living, also due to the temperature which could be over 50 C.

The school of Mvomero consists of long row of houses built out of cement. In classrooms 80 pupils share 30 desks. There were few pupils who have textbooks and teaching seemed to be poor from our point of view. I was in the English lesson and noticed the teacher did not take any notice of the grammar mistakes made by students. Maybe this was due to the lack of time or perhaps due to the poor knowledge of English, who knows.

We left Mvomero one day earlier than we had planned because a malaria epidemic had broken out among the inhabitants. Anyway, the visit in Mvomero was pleasant. People in the village were incredibly friendly and considerate. They shared everything they had with us, and

the house we lived in was crowded with people, so they were there to help us if some help was needed.

We spent our time in Morogoro by conducting some little tasks for Vaasa development association. Most of the days we wandered out looking over the city and the landscape around us.

Morogoro city is mostly surrounded by mountains which are nice to wander in. The highest peak is over 3 000 metres above the sea level. We also made an excursion to the National Park Mikumi, where we could see the most of the animals, like elephants, giraffes, antelopes and monkeys. We were even attacked by an angry elephant who wanted to protect its babies. We were lucky, it frightened us.

Neither I nor the others will ever forget these two weeks. It was very interesting and exciting to experience a culture which is very different from our culture, and also in such an exotic environment. The relationships we created there are worthy of building up.

*Mrs Bofu, Elin and Ida
discussing in the yard*

Ida Karlsson, 16, from Vaasa

When we were in Mvomero one night we visited the principal and some other teachers. Earlier we were told a little about African religions that some of them are Christians and some Muslims. You can realize that in Africa religion does not divide people into various groups but that all of them were together and went to the same school. First we visited the principal's home. There we ate food and told about our own culture meanwhile he and his wife told us about their customs. In the beginning we all talked together, but when time passed on we noticed that Magnus talked with the principal and we I and Elin talked with his wife. They were very nice people, and also the children with whom we talked only a little. After staying for a while at their home it was time to continue the tour.

We went to the headteacher's home. We had to sit on the sofa so that Magnus being a boy, sat next to the teacher and then sat we girls Elin and I. The customs in this family were a little bit different from the principal's home. We greeted headteacher's wife but otherwise she only sat quietly and the children sat around her quiet. The headteacher talked with Magnus and he could not understand that I and Elin we dared to try to say something. We really tried to say something, but the teacher did not want to listen to us but he listened only to Magnus.

This is a way to find out differences between Christians and Muslims. The principal and his family were Christians and there everyone was allowed to participate in discussion, his wife, too. Meanwhile the headteacher and his family were Muslims and at his home only he himself and some others of the teachers were talking with Magnus. The children and wife sat quietly without saying a word aside and the only word which we heard his wife say was "marahaba".

Ida Karlsson, 16 v., Vaasasta

Kun olimme Mvomerossa, kävimme yhtenä iltana rehtorin ja eri opettajien luona kylässä. Meille oli kerrottu aikaisemmin afrikkalaisten uskonnoista sen verran, että osa on kristittyjä ja osa muslimeja. Sen huomasi, että Afrikassa uskonto ei jaa ihmisiä eri ryhmiin, vaan että kaikki olivat yhdessä ja kävivät samaa koulua. Me kävimme ensimmäisenä rehtorin (principal) kotona. Siellä söimme ruokaa ja kerroimme omasta kulttuuristamme samalla kun hän ja hänen vaimonsa kertoivat meille heidän tavoistaan. Aluksi me kaikki juttelimme yhdessä, mutta loppujen lopuksi huomasimme, että Magnus jutteli rehtorin kanssa ja minä ja Elin juttelimme hänen vaimonsa kanssa. He olivat oikein mukavia ja samoin lapset, joiden kanssa me juttelimme vain vähän. Kun olimme olleet heillä vähän aikaa, oli aika jatkaa matkaa.

Me menimme johtajaopettajan (headteacher) luo. Me saimme istua sohvalta siten, että Magnus oli poikana lähimpänä opettajaa ja sitten olimme me tytöt, Elin ja minä. Tässä perheessä oli asiat vähän erilailla kuin rehtorin luona. Me terve-

dimme opettajan vaimoa, mutta muuten hän vain istui aivan hiljaa ja lapset istuivat hiljaa hänen ympärillään. Opettaja jutteli Magnuksen kanssa ja hän ei voinut ymmärtää, että minä ja Elin uskalsimme yrittää sanoa jotain. Me tosiaan yritimme saada sanotuksi jotain, mutta opettaja ei halunnut kuunnella meitä, vaan hän kuunteli vain Magnusta.

Näin huomaa eron kristittyjen ja muslimien välillä. Rehtori ja hänen perheensä ovat kristittyjä ja siellä kaikki saivat osallistua keskusteluun, myös hänen vaimonsa. Kun taas johtajaopettaja ja hänen perheensä ovat muslimeja ja hänen luona vain hän itse ja pari muuta opettajaa juttelivat Magnuksen kanssa. Lapset ja vaimo istuivat aivan hiljaa vähän taaempaan ja ainoa sana, jonka kuulumme hänen vaimonsa sanovan oli "marahaba".

Samuel Ngido, 24 v., Morogorosta

Syksyllä 1999 Vöyrinkaupungin kouluun Vaasaan perustettiin Tansania-kerho. Ryhmään kuuluu kolmesta jäsentä, yhdeksän oppilasta 7., 8. ja 9. luokalta sekä neljä opettajaa. Kerho kokoontuu koululla maanantaisin ja keskiviikkoisin iltapäivisin. Kokouksissa keskustellaan Vöyrinkaupungin koulun ja Mwere Primary Schoolin ystävyyskoulun monista asioista ja Tansanian asioista aina sen mukaan, mikä on ajankohtaista. Kerho sai ensimmäisen tansanialaisen vieraansa, Samuel Ngidon haastateltavakseen eräänä maanantaina vähän ennen tämän paluuta kotimaahan.

Samuel Ngido on 24-vuotias. Hän asuu Morogorossa ja oli Suomessa yhdeksän viikkoa Kehitysyhteistyön palvelukeskuksen (Kepan) nuorisovaihtolaisena. Vaasaan Samuel tuli Vaasan kehitysmäseuran kutsumana seuran 10-vuotisjuhliin ja samalla hän tapasi ystäväkaupungin nuorisoa.

Vieraamme lähti ennen vuoden loppua takaisin kotiin. Vaasassa lhan tutustui Vöyrinkaupungin koulun Tansania-kerholaisiin, jotka haastattelivat häntä.

-Mitä pidät Suomesta?

- Suomessa yhteiskunta on hyvin järjestynyt. Peruskoulu aloitetaan Tansaniassa saman ikäisenä kuin Suomessa, mutta täällä oppilaille on mahdollisuus opiskella muutakin kuin perusaineita. Nuoret oppivat kotitaloudessa ja muissa käytännön oppiaineissa tärkeitä taitoja elämään varten. Ulkomailla menee aina aikaa sopeutua elinympäristöön, mutta pidän Suomesta. Täällä kokemani vuodenaikat kesä ja syksy ovat kauniita.

- Kerro jotain maastasi.

- Tansaniassa puhutaan suahilia. Siellä on luonnonpuistoja, joissa on laumoittain villieläimiä. Suomessa lapset muuttavat nuorena pois kotoa, mutta Tansaniassa ihmiset asuvat pitempään vanhempiensa ja perheensä kanssa. Tansaniassa ihmiset ovat seurallisia. Ruoka on tuoretta ja se syödään tavallisesti käsin.

- Kerro koulutuksestasi.

- Olen käynyt peruskoulun ja secondary schoolin kuudesta vuodesta kolme vuotta. Koulu jäi kesken, koska varat eivät riittäneet lukukausimaksuihin. (Koulu on maksullista peruskoulusta lähtien.) Sen jälkeen menin ammattikouluun, siitä en oikein pitänyt, sillä opiskelu oli pelkkää teoriaa. Kahden opiskeluvuoden aikana hakeuduin työharjoitteluun itse. Nyt opiskelen rakennusalaan edelleen aikuiskoulutuksessa.

Samuel Ngido Tansania-kerhon vieraana Vöyrinkaupungin koulussa syksyllä 1999.

-Millainen on tavallinen päiväsi?

- Yleensä herään puoli kuudelta tai seitsemältä, koska asun yksin ja joudun laittamaan aamiaista. Sen jälkeen menen töihin. Tulen töistä neljältä tai puoli viideltä. Menen bändin harjoituksiin, soitan kitaraa. Bändin nimi on Jesus Gospel Messengers. Toinen ryhmä, jossa soitan, on pieni yhdeksän hengen klubi nimeltään Golden Gospel. Kuulun anglikaaniseen kirkkoon. Harjoitusten jälkeen menen kotiin, syön jotain ja menen nukkumaan.

-Miksi haluaisit tulla?

- Minä haluaisin opiskella lisää rakennusalaan ja suunnitella taloja.

Tansania-kerholaiset toivovat, että Samuelin unelmat toteutuvat. Lähetimme terveisiä ystävillemme Morogoroon ja alamme jo valmistautua vastaanottamaan tämän kevään ystävyyskoulumme vieraita.

Haastattelu on julkaistu Vaasan kaupungin henkilökuntalehdessä Merituuli/Havsvinden helmikuussa 2000.

Samuel Ngido, 24, from Morogoro

In autumn 1999 a Tanzania club was founded in Vöyrinkaupungin koulu (secondary school) of Vaasa. There are thirteen members in the group, nine students from the 7th, 8th and 9th forms and four teachers. The club has its meetings in the school on Monday and Wednesday afternoons. In the meetings the members discuss many issues concerning the Vöyrinkaupungin koulu and the twin-school in Mwere (primary school), and the current issues concerning Tanzania. The Tanzania Club got its first Tanzanian visitor Samuel Ngido to be interviewed on one Monday, just before his return back home.

Samuel Ngido is 24 years. He lives in Morogoro. In Finland he stayed for three months as an exchange volunteer of the Service Center for Development Cooperation (Keva). Vaasa Association for developing countries invited him to be a guest in the 10th year celebration of the Vaasa association. During the visit he met young people in Vaasa, which is the sister town of Morogoro.

Our guest left for home before the end of the year 1999. Before he left Vaasa he got to know some members of Tanzania Club in the Vöyrinkaupungin koulu. He was interviewed by the members of the club.

- How do you like Finland?

-The Finnish society is well organized. In Tanzania the children start primary school at the same age as in Finland, but here the students have opportunity to study more than basic subjects. The young learn many important skills to be used later in the life because they learn domestic science and other practical subjects in the school. When you are abroad it always takes time to adapt to the local way of living but I like Finland. The summer and autumn seasons which I've experienced here, I find beautiful.

- Tell something about your country.

-We speak Swahili in Tanzania. There are national parks, in those parks there live wild animals in herds. In Finland children move out of their homes when they still are young, but in Tanzania people live longer with their parents and families. In Tanzania people are sociable. Food is fresh and it is usually eaten by hands.

- Tell us about your education.

- I went to the primary school and then I studied three forms out of six in the secondary school. After that I went to a vocational training school, but I did not like it very much, because education was only theoretical. During those two years of studying I sought myself my way to the practical training. Now I go on studying the field of construction in adult education.

- How is your ordinary day like?

- Usually I wake up at half past six or at seven, because I live on my own I have to make breakfast. After that I go to my job. I'm usually back at four o'clock or at half past four. I go to the rehearsal of a band, I play the guitar. The name of the band is Jesus Gospel Messengers. The other band where I play is a small club of nine members, it is called Golden Gospel. I'm a member of the Anglican Church. After the rehearsal I go home, I eat something and go to bed.

- What would you like to become?

- I'd like to go on studying construction work and design houses.

The members of the Tanzania Club hope that Samuel's dreams will come true. We sent our greetings to our friends in Morogoro and we'll begin to make preparations for the new visit from our twinschool during this spring.

This article was published in the Vaasa municipal bulletin Merituuli / Havsvinden in February 2000.

Halifa Mjengwa, 24 v., Dar es Salaamista

Suomi on viiden miljoonan ihmisen maa, jossa on kauniita metsiä ja suuri määrä järviä.

Tulin Suomeen syyskuun puolivälissä. Loppukesä, jolloin Helsinki toivotti minut tervetulleeksi Viking-laivalla, oli minulle shokki. Lämpötila oli 17 astetta ja aurinko paistoi. Ilma vaikutti melkein samalta kuin Dar es Salaamissa, mutta astelukujen lukeminen oli aivan erilaista: 17 astetta Suomessa on yhtä tavallista kuin 29 tai 30 astetta Dar es Salaamissa, mutta jos lämpötila Dar es Salaamissa olisi todella 17 astetta, se olisi tosi outoa.

Lepäsin yhden päivän Helsingissä ja toisenä päivänä Mama Elina Puhto, joka on minun Suomen-äitini, vei minut Viittakiven opistoon, pieneen kylään Hauholla. Olen opiskellut siellä tähän asti.

Oli suuri muutos tulla suurkaupungin keskustasta maaseudulle, jossa maanviljelys on yleistä, mutta kaikki meni hyvin. Vein laukkuni huoneeseeni ja heti sen jälkeen liityin muiden ihmisten joukkoon Viittakiven pelloilla, joilla oli meneillään porkkanoiden ja perunoiden nosto. Kaikki oli viehättävää ja ihme kyllä, tunsin kuin olisin kotona taas, jutteleminen ihmisten kanssa ja yhdessä syöminen oli niin mukavaa.

Tällaista elämää elän edelleen Viittakivessä. Arvelen, että ulkomaalaisten on helppo tulla toimeen Viittakivessä, mutta toisaalta Viittakivi ei ole sopiva paikka, jos haluaa kunnolla kokemuksia suomalaisista ihmisistä.

Aika kului ja aloin palella ja pelätä niitä tietoja, joita sain ystäviltäni ja muilta ihmisiltä. Aina kun sanoin 'kylmä', he sanoivat minulle, että ei nyt ole vielä kylmä, odota vain, talvella on vielä kylmempää. Niin, he olivat oikeassa, mutta nyt talvi on melkein ohi. Vähän aikaa siten olin Lapissa, siellä lunta oli yli metri. Oli tosi kylmää, mutta en ollut ainoa joka paleli. Jopa suomalaiset palelivat.

Oli tosi vaikeata tottua käyttämään paksumia puseroita ja takkeja koko ajan, käyttämään pitkiä alusvaatteita ja kaulaliinaa kaulassa. Mutta en ollut yksin, se rohkaisi minua hyvin paljon, suurin osa meistä käytti niitä. Kaikesta huolimatta en voi unohtaa pimeätä talvea ja valkoista talvea, en jalkapallon pelaamista järven jäällä tai kiipeämistä suksilla tunturiin. Se oli kyllä elämäni suurin kokemus.

Nyt näen joutsenia laulamassa ja tanssimassa sulavien järvien jäällä, näen kukkia ja vihreän versovan puissa, aurinko paistaa ja sataa kevyesti silloin tällöin. Mikä ihmeen ihana maailma!

Mutta missä tahansa on hyvää, siellä on

pahaa, myös missä tahansa on rakkautta, on vihaa. Niinpä myös minä kohtasin kaikkia näitä asioita eläessäni Suomessa. Nyt olen lähdössä Viittakivestä tutkimaan toista puolta Suomesta. Elämä tuolla ulkopuolella on aika erilaista kielen väärinymmärryksistä kulttuurieroihin, rasismista yhteenkuuluvuuteen. Nämä asiat ovat saaneet minut ymmärtämään selvästi sen, mikä saa ulkomaalaiset puhumaan onnesta tai surusta, tuntemaan rakkautta tai vihaa Suomessa, miltä kaikki tuntuu, koska nyt kohtaan itsekkin kaiken tämän.

Mutta ehkä olen ollut onnekas, koska minulla on joitakin korvaavia vaihtoehtoja, ellen ole Mama Elinan kotona jossa voin puhua suahilia hänen kanssaan, niin voin käydä kylässä muiden ystäväni luona tai mennä äkkiä takaisin Viittakiveen. Niinpä suurin osa elämästäni Suomessa on kunnossa.

Kun kaikki nämä asiat pannaan yhteen, elämä on haaste ja olen onnellinen että olen tässä haasteessa mukana.

Minulle onni on matkustamista, ei päämäärä. Ei ole helppoa löytää onnea itseltämme eikä ole mahdollista löytää sitä muualta, koska onni on mielentila, jolla suhtautuu tapahtuviin asioihin. Tällä tavalla ajatellen Suomi on maa, joka on muiden maiden kaltainen, mitä tapahtuu Suomessa, voi tapahtua missä tahansa.

Ja näin voin sanoa: "Talven syvyydessä lopultakin opin että minussa on voittamaton kesä".

Halifa Mjengwa, 24, from Dar es Salaam

Finland is a country of 5 million people, the country is surrounded by beautiful forest and large number of lakes.

I arrived in the middle of September 1999. The end of summer welcomed by Helsinki city from Viking Boat was already a shock to me. Temperature was about 17 degrees and the sun was shining. The weather was almost the same as in Dar es Salaam but the reading of the figures was quite different: 17 degrees in Finland is like 29 or 30 in Dar es Salaam, but if the temperature is 17 degrees in Dar es Salaam, it is dangerous.

I rest for one day in Helsinki and the next day Mama Elina Puhto, who is my mama in Finland, took me to my school Viittakiven opisto in the small village of Hauho. I'm studying there until now. It was a big change in a short time from city center to the country side where farming activities are widely taking place, but everything was OK.

I went to put my bag into my room and directly I joined with the other people in the fields of Viittakivi where harvesting of carrots and potatoes took place. Everything was fascinating and astonishingly: I was feeling like at home again, talking with people and eating together was so nice.

That is life which I'm still living in Viittakivi. I think it is easy for foreigners to cope with the life in Viittakivi, but on the other hand Viittakivi is not the proper place, if you want to experience fully the life of Finnish people.

As time went on I started feel cold and scared of information I was receiving from friends and other people. Almost always when I mention cold they told me that this is not cold yet, wait, during the winter it will be colder. Yes, they were right but now winter is almost over. Recently I was in Lapland where snow was about one meter high. It was real cold but I wasn't the only one who felt cold. Even the Finns felt cold, too.

It was very hard for me to get used wearing heavy sweaters and jackets all the time, to wear long underwear and scarf around the neck. But I was not alone, most of us did the same. It encouraged me so much but I can't forget the dark winter and white winter, from playing football on the lake up to climbing field (tunturi) by skiing. That was the greatest experience in my life.

Now I see swans singing and dancing on the melting lakes, I see flowers and green grasses on the trees, the sun is shining and slight rain is raining now and then. What a wonderful world!

But wherever there is good there is bad, also wherever there is love there is hate, so I was facing all these things in my life in

Finland. Now I start to go outside Viittakivi to explore the other side of Finland. Life out there is quite different from language misunderstanding to cultural differences, from racism to communalism. Those things make me understand clearly when foreigners talk about feeling happy or sad, feeling love or hate in Finland, how it looks like, because now I start facing them.

But maybe I am lucky because I have some alternative for compensation, if not Mama Elina's home where I can speak Swahili with her, I visit other friends of mine or I go back quickly to Viittakivi. So most of my life in Finland is OK.

When you put all these things together life is quite a challenge and I am happy to be in that challenge.

For me happiness is a way of traveling, not a destination. It is not easy to find happiness in ourselves and it is not possible to find it elsewhere because happiness is an expression of the soul in considered actions. In this way of thinking Finland is a country like other countries, what happens in Finland can happen anywhere. And this is what I can say: "In depth of winter I finally learned that there was in me an invincible summer".

UNGO:n (Tansania) ja UHUSIANO:n (Suomi) välinen yhteistyösopimus

Täten ehdotetaan solmittavaksi yhteistyösopimus Union of non-governmental organisationsin, Morogoron läänistä (jäljempänä UNGO) ja suomalaisen kansalaisjärjestöjen kattojärjestön Uhusianon välillä. Järjestöt toimivat pääasiassa Morogoron alueella Tansaniassa.

Morogoron Ungo on Morogoron kansalaisjärjestöjen liitto, joka on perustettu vuonna 1998 ja jonka tavoitteet ovat seuraavat:

- * Luoda ja vahvistaa Morogoron alueen kansalaisjärjestöjen yhteistyöhenkeä ja yhteiskunnallista kiinnostusta, jotta jokainen kansalaisjärjestö löytää oppimisen valtatien.
- * Auttaa kehittämään periaatteita ja hankkeita, jotka edistävät kansalaisjärjestön tavoitteita.
- * Luoda yhteiskunnallinen foorumi ja jospivat olot tiedon, osaamisen, kokemusten ja käytännön taitojen jakamiseksi Morogoron kansalaisjärjestöille.
- * Helpottaa ja koordinoi kansalaisjärjestöjen toimintaa Morogoron alueella.
- * Pitää yhteyttä hallituksen tai hallitusten, laitosten, lahjoittajien ja koti- tai ulkomaisten kansalaisjärjestöjen kanssa tarkoituksena hankkia rahoitusta ja saada apua, tukilainoja tai muunlaista avustusta yhdistykselle tai Ungon yksittäiselle jäsenjärjestölle.
- * Olla tiedottava, asioita ajava ja neuvova elin, joka antaa tukea ja toimii yhteistyössä yksittäisen kansalaisjärjestön ja paikallisten viranomaisien kanssa yhteiskunnallisis-taloudellisissa kehityshankkeissa.
- * Auttaa yksittäisiä kansalaisjärjestöjä vahvistumaan ja toimimaan jatkuvasti itsenäisinä ja omavaraisina.
- * Helpottaa ja avustaa tutkimusta, seminaareja ja muita ryhmätyömuotoja, joiden tarkoituksena on edistää kansalaisjärjestön toimia.
- * Lisätä tietoutta kansalaisjärjestötoiminnasta, sen osuudesta ja reunaehdoista yhteiskunnallis-taloudelli-

sisä kehitysodotuksissa.

- * Toimia yhteistyössä ja verkottua Morogorossa ja Morogoron ulkopuolella sellaisten laitosten ja järjestöjen kanssa, joilla on samat tavoitteet.
- * Olla alueellinen kansalaisjärjestöfoorumi, joka on yhteydessä hallitukseen ja neuvottelee sen kanssa jäsentensä puolesta pyrkien edistämään kansalaisjärjestön itsemääräämisoikeutta ja rajoittamaan hallituksen puuttumista kansalaisjärjestön jnormaaleihin toimiin.
- * Muotoilla kansalaisjärjestön menettelytapasäännöt, joissa erityisesti mainitaan ammattietiikka ja vähimmäisnormit, joita Ungon jäsenten tulee noudattaa.
- * Määrittää ja ryhtyä mihin tahansa toimiin, jotka voivat olla esimerkiksi ja mukautettavissa yhdistyksen auttamiseksi, jotta se saavuttaisi edellä mainitut päämäärät ja kohteet.

Suomen UHUSIANO on aatteellinen kansalaisjärjestö, joka toimii mahdollisuuksiensa mukaan yhteistyössä muiden humanitaaristen järjestöjen ja yhteisöjen kanssa. Uhusiano on riippumaton uskonnollisista ryhmistä tai poliittisista puolueista.

- * Uhusianon tarkoitus on toimia yhdessä kehitysmaiden ihmisten kanssa ja suosia kulttuurien moninaisuutta.
- * Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys tukee sellaisten ryhmien taloutta ja käytännön toimi, jotka tekevät työtä kehitysmaiden ihmisten elinolojen pysyväksi parantamiseksi.
- * Yhdistys pyrkii edistämään suhteita, jotka perustuvat tasa-arvoon kehitysmaiden ja Suomen välillä.
- * Yhdistys pyrkii lisäämään kehitysmaatietoutta suomalaisten keskuudessa ja vaikuttamaan yleiseen mielipiteeseen, hallitukseen ja yksittäisiin kansalaisiin sekä herättämään aktiivista vastuuta kehitysmaiden ongelmien ratkaisemiseksi.
- * Tämän saavuttamiseksi yhdistys voi järjestää näyttelyitä, koulutusta, seminaareja, opintomatkoja ja jakaa tiedotusmateriaalia sekä Tansaniassa että Suomessa.
- * Uhusiano voi julkaista tiedotuslehteä ja muuta aineistoa, tehdä ehdotuksia viranomaisille ja järjestöille ja ottaa kantaa sitä kiinnostaviin asioihin.
- * Toimintansa tukemiseksi yhdistys

voi asianmukaisessa järjestyksessä järjestää varojen keruuta, käydä kauppaa kehitysmaiden tuotteilla, ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja ja omistaa toiminnassaan tarpeellista omaisuutta.

- * Uhusianon tarkoitus ei ole tuottaa voittoa tai muuta välitöntä taloudellista etua eikä sen toiminta saa olla ensisijaisesti liiketaloudellista.

Ungon ja Uhusianon yhteistyösopimuksen tarkoitus:

Luoda mahdollisuus Ungolle ja Uhusianolle yhdistää Morogoron alueen ja Uhusianon suomalaiset kansalaisjärjestöt omaksumaan samat kiinnostuksen kohteet ja päämäärät molemmipuoleiseksi hyödyksi näissä kahdessa maissa.

Yhteistyön tarkoitus ja puitteet:

Saada aikaan ja ylläpitää yhteistyötä Morogoron Ungon ja Suomen Uhusianon välillä, niin että edistetään yhteistyötä, koordinoitua, verkottumista, tiedotusta ja koulutusta tansanialaisen Ungon jäsenjärjestöjen ja suomalaisen Uhusianon jäsenjärjestöjen välillä. Yhteistyö kohdistuu pääasiassa koordinointiin, tiedotukseen ja koulutukseen näiden kahden kattojärjestön ja niiden jäsenjärjestöjen välillä ja keskuudessa.

Yhteiset tehtävät:

- * Vaihtaa ja antaa käyttöön oleellista tietoa Ungoon ja Uhusianoon kuuluville järjestöille.
- * Järjestää seminaareja ja työpajoja jäsenjärjestöille Morogoron Kepan avustuksella. Pää tarkoitus on valmentautua yhteisten työtapojen käyttöön ja kehittää keskinäistä ymmärrystä kansalaisjärjestöjen roolista ja kansalaisyhteiskunnan tärkeistä siinä kehitysprosessissa, jossa Ungon ja Uhusianon jäsenet parantavat projektiansa yhteistyötä, tehokkuutta, pätevyyttä ja pysyvyyttä.
- * Innostaa ihmisiä rakentamaan kansalaisyhteiskuntaa parantamalla yhteiskunnallista osallistumista ja vapaaehtoisuutta.

Ungon ja Uhusianon hallitusten jäsenet saavat osallistua toistensa kokouksiin aina kun se on mahdollista mutta ilman ääni-oikeutta.

Yhteistyö on aiottu kestämään pitkään ja sopimus astuu voimaan, kun Ungon ja Uhusianon puheenjohtajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Agreement on co-operation between UNGO (Tanzania) and UHUSIANO (Finland)

It is hereby proposed to establish a CO-OPERATION AGREEMENT between the Union of non-governmental Organisations (hereafter referred to as UNGO), Morogoro Region and UHUSIANO, the Finnish Umbrella Organisation for Finnish NGOs having development co-operation mainly in Morogoro Region, Tanzania.

UNGO Morogoro is a Union of non-governmental organisations in Morogoro formed in 1998 with the following objectives:

- * To create and strengthen among NGOs in Morogoro Region the spirit of collaboration and community interest whereby every member NGO shall find avenue for learning.
- * To help to develop strategies and projects that promote NGO interests
- * To create a social forum and conducive conditions for NGOs in Morogoro to share information, knowledge, experiences and technologies.
- * To facilitate and co-ordinate NGO activities in Morogoro region.
- * To liaise with Government(s), Institutions, donors and NGOs within and outside of the country in order to mobilise funds and acquire aid, support loans and other types of assistance for the Association and for individual UNGO member organisations.
- * To be an advisory, advocating and counselling body that will be supportive and co-operative with individual NGOs and local authorities for socio-economic development activities.
- * To assist in empowering individual NGOs to be sustainable self supportive.
- * To facilitate research, seminars and other forms of group work aiming at promoting NGO activities.
- * To create greater awareness of the public on NGO activities, their contributions and limitations as to the socio-economic development expectations.
- * To co-operate and network with other institutions and organisations

of similar objectives within and outside Morogoro.

- * To be a regional NGO Forum that will liaise and relate with the Government on behalf of its members while advocating for NGO self governance and reduction of governmental intervention in NGO's day to day activities.
- * To formulate NGO code of conduct which will single out professional ethics and minimum standards to be maintained by UNGO members.
- * To identify and implement any other activities that may be incidental and geared to assisting the Association to attain the foregoing aims and objectives.

UHUSIANO in Finland is an ideological non-governmental organisation operating, whenever possible, in co-operation with other humanitarian organisations and communities. Uhusiano is independent of any religious groups or political parties.

- * The aim of Uhusiano is to operate together with the people of the developing countries, cherishing cultural diversity.
- * To accomplish its aims the association supports, both financially and practically, groups that work for sustainable improvements in people's living conditions in the developing countries.
- * The association aims at promoting relations based on equality between the developing countries and Finland.
- * The association aims at increasing knowledge about the developing countries among the Finns and to influence the public opinion, the government and individual citizens in order to arouse active responsibility for solving problems in developing countries.
- * In order to achieve this the association organises exhibitions, training, seminars, study tours and information material both in Tanzania and in Finland.
- * Uhusiano may publish bulletins and other information, propose motions to authorities and organisations and take a stand in matters of its interest.
- * In order to support its activities the association may, in due order of authorisation, organise fund raising campaigns, do business on products from the developing countries, receive donations and legacies and possess items of property necessary for its operation.

- * It is not the aim of Uhusiano to acquire profit or other immediate economical income and its activities must not turn mainly financial.

The purpose of the agreement on co-operation between UNGO and UHUSIANO:

To enable UNGO and UHUSIANO to link the NGOs in Morogoro Region and Uhusiano's member NGOs in Finland having same interests and objectives in these two countries for mutual benefit.

Aim and scope of collaboration:

To establish and maintain co-operation between UNGO, Morogoro and UHUSIANO, Finland in order to promote co-operation, co-ordination, networking, information and training between the Tanzanian UNGO member organisations and Finnish NGOs who are members of UHUSIANO. The co-operation will mainly focus on co-ordination, information and training between and among the two umbrella organisations and their member NGOs.

Common tasks:

- * Exchange information and provide relevant information for NGOs under UNGO and UHUSIANO.
- * Organise seminars and workshops for member organisations with assistance of KEPA, Morogoro. The main aim is to train common tools and create and develop mutual understanding about the role of NGOs and about the importance of civic society in development processes for Ungo and Uhusiano members in order to improve the co-operation in terms of effectiveness, efficiency and sustainability of the joint co-operation projects.
- * Emphasise people in building civic society through improved community participation and voluntarism.

UNGO and UHUSIANO board members are allowed to participate in each others' meetings whenever possible, but without any right of voting.

The collaboration is intended to be of long-term duration and it will come into effect upon the memorandum of understanding being signed by the Chairpersons of UNGO and UHUSIANO.

Uhusianon jäsen- järjestöjen projektit Morogoron alueella

Iisalmen Nuorison Tuki

Ympäristöprojekti Morogorossa MOECON kanssa
Naisten yrittäjäkoulutusta MWTFn kanssa
Tungin ekologisen asuinalueen rakentamiskokeilu
Morogorossa Tushikamanen kanssa
Tushikamanen maatalousammattikeskus
Songambelessä Dodoman läänissä

Karkun Isku

Ompelualan koulutusta Hombozan kylässä

KehyApu Toinin Tori

Orpojen tukeminen ja orpojen opiskelijoiden koti
kirpputoritoiminnalla

Suomen Setlementtinuorten liitto

Mongwen peruskoulu: kahden uuden luokkahuoneen
ja opettajien asuintalon rakentaminen

Tampereen kotitalousoppilaitos

Opiskeluun kuuluvaa harjoittelijavaihtoa

Vammalan työväen sivistysliiton opintojärjestö

Laukkutuotannon koulutus Mgololen luostarissa
ja Lumwesan kylässä

Vaasan kehitysmaaseura, koulusektori

Mweren peruskoulu: oppikirjojen ja muun
oppimateriaalin toimittaminen
Kikundin peruskoulu: mielenterveydeltään
häiriintyneiden oppilaiden tukeminen
Aidan rakentaminen koulun alueen ympärille
Keittiön varustaminen ja kouluruokailu
Kilakalan peruskoulun tukeminen
Yhden luokkahuoneen varustaminen
Kuuroiden lasten koulu
Kuulolaitteiden ostaminen ja toimittaminen,
toimiston pöytiä ja kaappeja, yhden uuden
luokkahuoneen rakentaminen
MEHAYOn tukirahasto mielenterveydeltään
häiriintyneille nuorille
Mtawalan peruskoulun tukeminen:
tarpeeksi pulpetteja kahteen luokkahuoneeseen
Mvomeron secondary schoolin kahden luokka-
huoneen varustaminen
Morogoron kirjastotalon kunnostaminen
Kichanganin puutarhahoidon tukeminen
kastelujärjestelmällä ja työkaluilla

Vaasan kehitysmaaseura, terveyssektori

Morogoron lääninsairaala: sairaalatarvikkeiden
toimittamista
Mlalin klinikan kunnostaminen Morogoron
maaseutupiirikunnassa
Bungon luterilainen kirkko Morogorossa

Vaasan kehitysmaaseura, Åbo Akademin kanssa

Opettajien koulutusta
Jatkokoulutuksen tukeminen Kigurunyemben
opettajien koulutuslaitoksessa
Opettajien jatkokoulutuksen tukeminen

Vaasan kehitysmaakauppa Endelea

Kehitysmaiden tuotteiden kauppaamista

Vanhustyön keskusliitto

Eläkkeellä olevien ammattilaisten uudelleen koulutta-
mista Morogoron alueella Ungon ja ORPin kanssa

Viittakiven tuki

Kambalan, Mifulun ja Msolokelon klinikkojen
valmiiksi rakentaminen

Äetsän kehitysmaaseura

Tyttöjen yleissivistävän koulutuksen kehittäminen
Kotitalouden ja ompelun kouluttajakurssi Mbezissä
Mbezin kylän nuorten koulutus ja kylän kehittäminen
Terve koulu -hanke Hombozan ja Lubungon kylissä

The projects of Uhusiano member organisations

Iisalmi Youth Aid

Environmental projects in Morogoro with MOECO
Training of women entrepreneurs with MWTF
Tungi ecological residential experiment in Morogoro with Tushikamane
Tushikamane vocational training centre in Dodoma

Karkun Isku

Training for the clothing profession with Homboza villagers

KehyApu Toinin Tori

Support of orphans and educating them, a house for orphan students

Union of Settlement Youth

Supported new primary school classrooms and teachers' office in Mongwe

Tampere School of Home Economics

Students exchange in the field of home economics

Workers Educational Association of Vammala

Teaching of bag production in Mgolole convent and Lumwesa village

Vaasa Association for Developing Countries, Educational sector

Mwere primary school, supplied text books and other educational materials
Kikundi mental handicapped school children built fence around the school compound food and kitchen apparatus
Unit of Deaf school children bought and supplied hearing equipment, office tables and cupboards, built a new classroom
Support of Mehayo Trust Fund for mentally handicapped youth
Mtawala primary school support with desks enough for two classrooms
Mvomero secondary school support, two classrooms
Morogoro library rehabilitation of library building
Women bee keepers, two groups, Tabora and Masega
Kichangani horticulture supplied with irrigation and gardening tools

Vaasa Association for Developing Countries, Health sector

Morogoro regional hospital, different kinds of hospital equipments
Rehabilitation of Mlali clinic in Morogoro Rural
Bungo Lutheran church, Morogoro

Vaasa Association for Developing Countries, in co-operation with Åbo Akademi

Teachers training
Support degree courses at Kigurunyembe Teachers College
Teachers continuing education

Vaasa World Shop Endelea

World shop activities

Central Union for the Welfare of the Aged

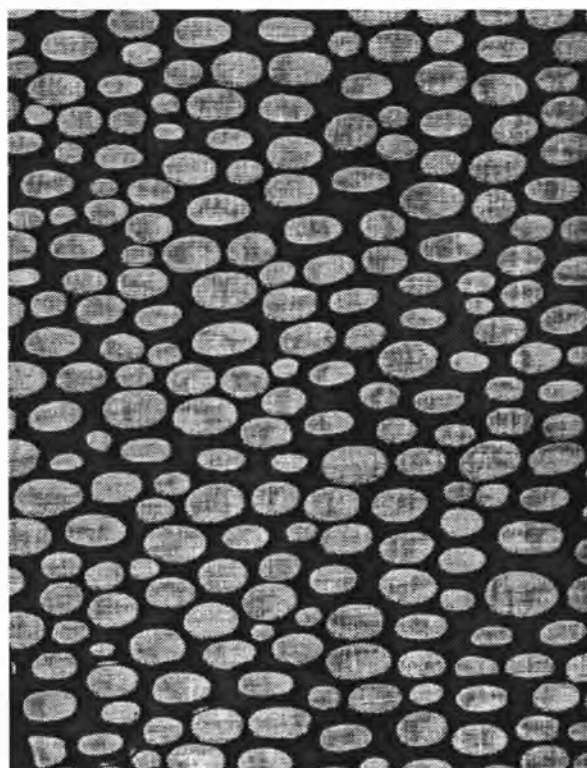
Project planning to retrain retired professionals in Morogoro with ORP and Ungo

Viittakivi Alumni Association

Equipment for village clinic in Kambala, Mifulu and Msolokelo

Äetsä Association for Developing Countries

Training course for household at Mbezi post primary school
Developing the educational system in Mbezi village
School health project at Homboza and Lubungo A with district authorities and HOCEDSO
Support to the general education of girls in Morogoro

Abunuwasi

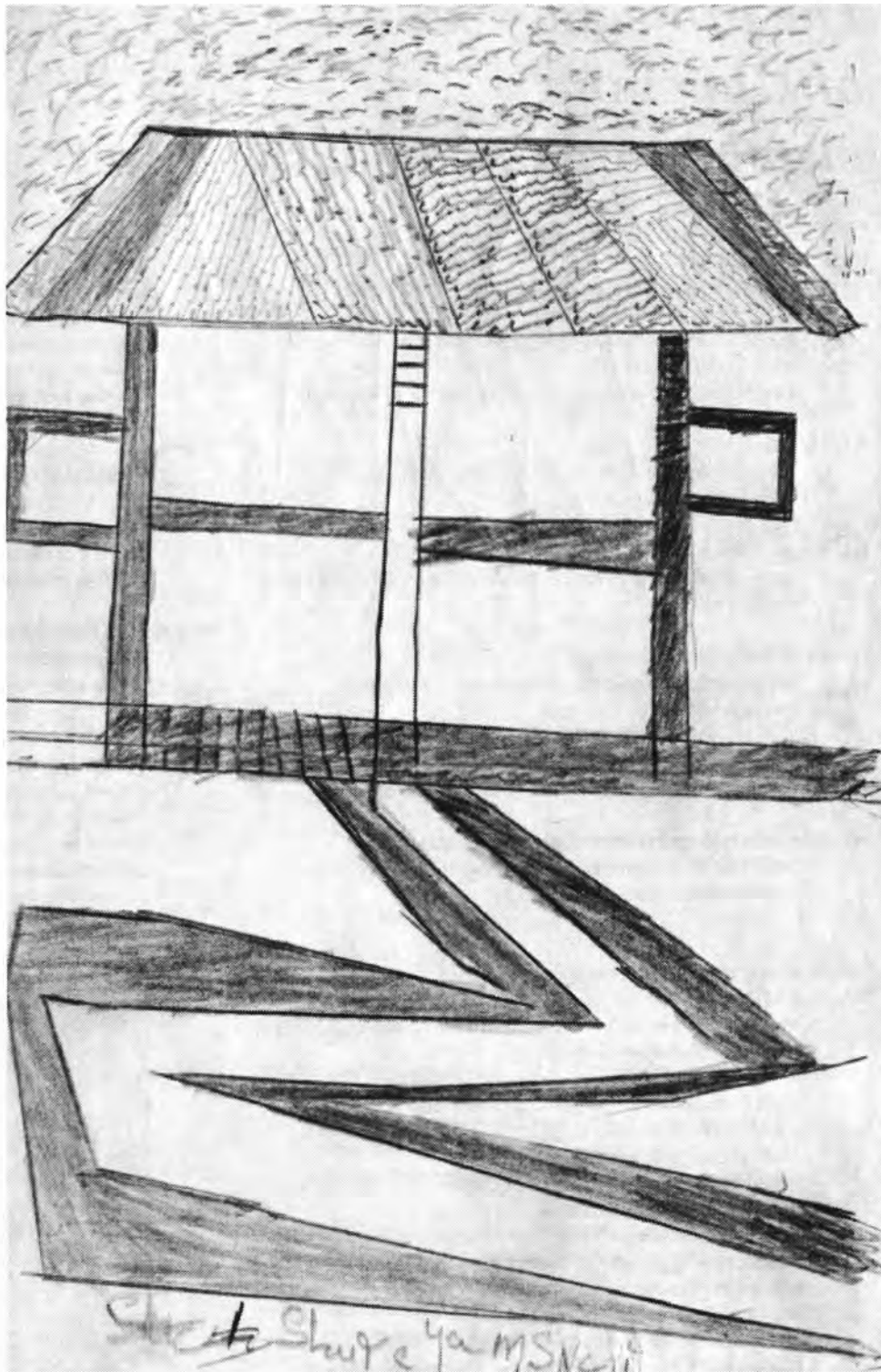
Päivänä muutamana Abunuwasin aasilla oli jano, mutta Abunuwasilla ei ollut astiaa, johon kaataa vettä. Niinpä hän meni naapurinsa luokse ja pyysi tältä: "Ole kiltti ja lainaa minulle kattila, että voisin juottaa aasini." Naapuri antoi kattilan ja Abunuwasi palasi kotiin.

Abunuwasi piti kattilaa kolme päivää palauttamatta sitä. Neljäntenä päivänä Abunuwasi otti pienen kattilan ja pani sen naapurin suuremman kattilan sisälle ja sitten hän meni palauttamaan kattilaa. Kun tämä näki pienen kattilan, hän sanoi: "Tämä pieni kattila ei ole minun." Abunawasi vastasi: "Minä en ole varas, en halua varastaa sinun omaisuuttasi. Kun sinun iso kattilasi oli minulla lainassa, se synnytti. Tämä pieni kattila on sen ison kattilan lapsi." Naapuri ilahtui kovasti ja sanoi: "Abunuwasin koti on siunattu, siellä kattilatkin synnyttävät."

Jonkin ajan kuluttua Abunuwasi meni taas saman naapurin luokse lainaamaan kattilaa. Hän sai kattilan, mutta tällä kertaa ei palauttanutkaan sitä. Niinpä naapuri lähti kuukauden kuluttua Abunawasin luo ja vaati tätä palauttamaan kattilan. Abunuwasi sanoi hänelle suruissaan: "Olen pahoillani, mutta sinun kattilasi kuoli." Kattilan omistaja oli suunniltaan hämmästyksestä ja kysyi: "Mistä alkaen kuparikattila on voinut kuolla?" Abunawasi kysyi häneltä: "Onhan se synnyttänyt, eikö vain?" Naapuri vastasi: "On on, kyllä kattila on synnyttänyt." Siihen Abunuwasi sanoi: "Miksi sitten ihmiset kun se on kuollut? Etkö muka tiedä, että kaikkien, jotka ovat syntyneet, täytyy lopulta kuolla?" Naapuri ei osannut vastata tähän, vaan meni kylän vanhojen ja viisaiden oppineiden luo ja kysyi heiltä neuvoa ongelmaan. Myös oppineet sanoivat, että kyllä näin on, että kaiken mikä on syntynyt, on lopulta kuoltava.

Näin Abunuwasi sai aasin juottoastian.

Suahilista suom. Elina Puhto

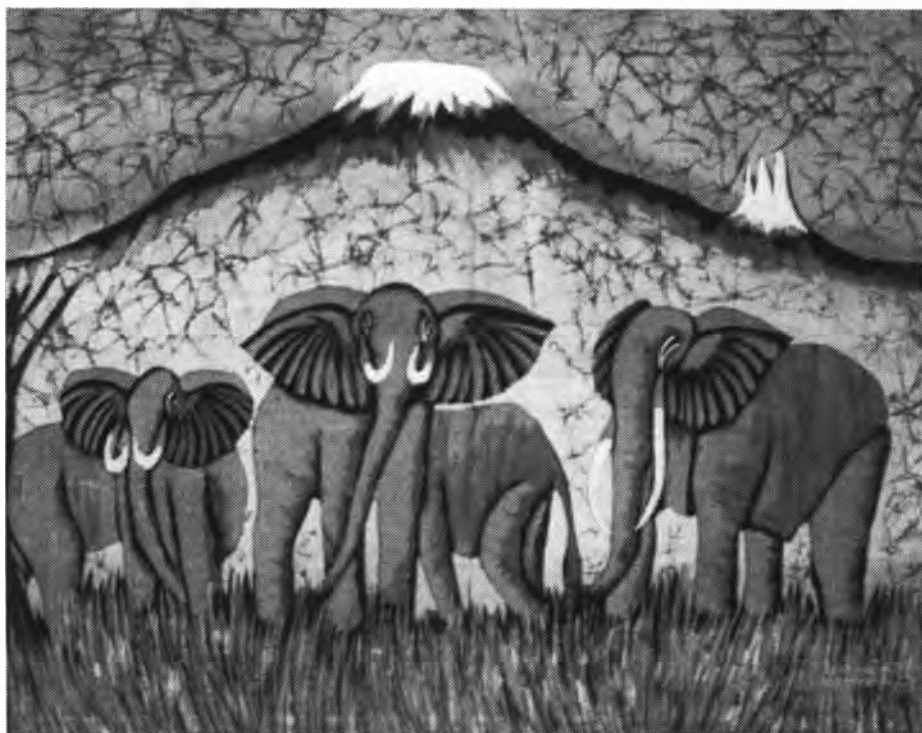

Jänis, hyeena ja leopardi

Päivänä muutamana jänis oli kovin janoisaa ja niinpä se meni joelle juomaan. Vähän ajan päästä sinne ilmestyi myös leopardi. Leopardi riemastui kovasti nähdesään jäniksen, koska leopardilla oli kova nälkä. Jänis tiesi, että leopardi on armo-

ton eläin. Jänis ei enää ajatellut juomista, vaan lähti kiireesti pakoon. Niin ne juoksisivat, jänis edellä ja leopardi perässä. Jänis juoksi kovaa, mutta se ei ollut niin nopea kuin leopardi. Onnekseen jänis huomasi luolan ja puikahti sinne sisälle. Luo-

Kuinka jänis laski leopardin täplät

lan suu oli niin pieni, että leopardi ei mahtunut sisään, pettyneenä se joutui jäämään ulkopuolelle. Jänis meni luolaan, mutta katsos vain, luolassa olikin hyeena. Hyeenallakin oli kova nälkä, se nauroi tyytyväisenä kun huomasi jäniksen. "Khähähää. Tänään on minun onnenpäiväni, ruoka juoksee suoraan kotiini. Nyt minä syönkin jäniksenlihaa." Jänis pelästyi kovasti kun kuuli hyeenan sanat. Täällä luolansisällä oli paha eläin ja tuolla ulkona oli vielä pahempi eläin. Jänisparka oli pahas-pulassa.

Hyeena ryhtyi etsimään veistä ja alkoi kerätä polttopuita ja sytyttää tulta, se kaappasi jäniksen ja tarttui veitseen. Jänis mietti koko ajan epätoivoisesti miten pääsisi palkahästä. Sitten se keksi: se lankesi polvilleen hyeenan eteen ja sanoi: "Kuningas Hyeena, sinä olet nyt meidän kuninkaamme. Kaikki metsän eläimet ovat kokoontuneet tuonne ulos ja he ovat valinneet sinut kuninkaaksi. Minä olen tullut ilmoittamaan tämän uutisen sinulle kiireimmiten."

Hyeena oli omahyväinen eläin, se oli hyvillään kuullessaan nämä makeat sanat, mutta halusi vielä varmistua. Se kysyi jänikseltä: "Mitä, eikö leijona enää olekaan eläinten kuningas?" Jänis vastasi luikkaasti: "Eläimet eivät tahdo leijonaa kuninkaaksi, koska se karjuu niin kovasti. Ne eivät myöskään halua leopardia kuninkaaksi, koska se on kovin äkkipikainen eläin." Hyeena oli tyytyväinen ja sanoi: "Mennään kokoukseen, minä seuraan sinua." Jänis ei tahtonut mennä ensimmäisenä, vaan sanoi: "Kuningas Hyeena, mene sinä edellä, koska olet kuningas,

minä seuraan sinua." Hyeena oli yhä tyytyväisempi ja sanoi: "Niin tosiaankin, minähän olen kuningas. Ota minun tuolini ja tule perässäni." Ja niin hyeena astui luolasta ulos. Jänis ei tullut ollenkaan. Leopardi heittäytyi hyeenan päälle ja söi sen.

Suahilista suom. Elina Puhto

Sattuipa kerran ennen muinoin, että leopardi halusi, että sen täplät lasketaan, jotta se tietäisi kuinka monta niitä on. Leopardi kutsui kaikki eläimet koolle ja sanoi: "Sille eläimelle, joka osaa laskea kaikki minun täpläni, minä annan ison kannullisen olutta." Kaikki eläimet nauroivat, koska niiden mielestä tämä oli ihan helppo juttu.

Norsu joka oli suurin eläimistä, pyysi että se saisi olla ensimmäinen laskija, ja se alkoi laskea, mutta ei ehtinyt pitkällekkään kun jo väsyi. Sitten leijona yritti laskea täpliä, mutta ei onnistunut pääsemään loppuun. Sitten yrittivät hyeena, seepra, koira, hevonen ja muut eläimet kukin vuorollaan laskea täpliä, mutta ne menivät sekaisin laskuissaan ennen kuin olivat päässeet puoleenväliinkään.

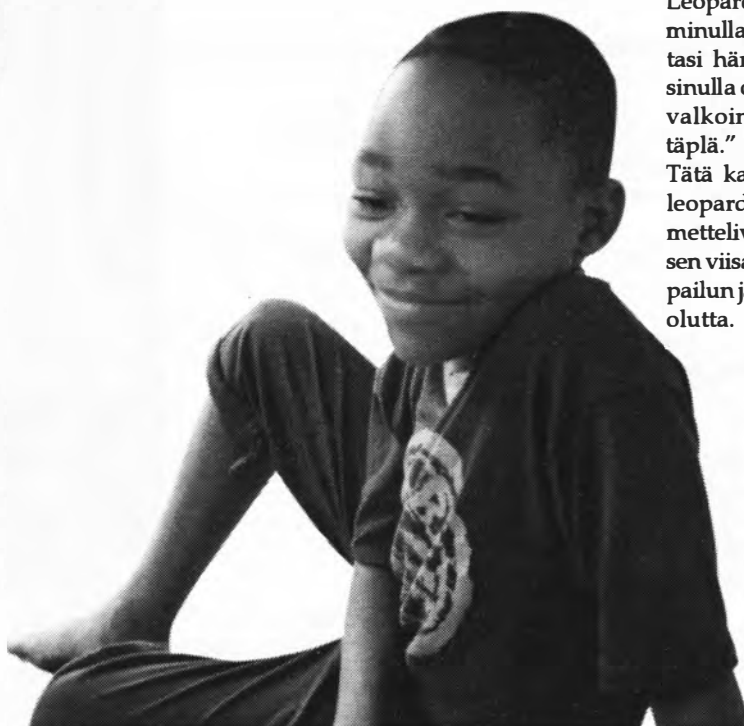
Viimein sanoi jänis, että sekin halusi laskea. Muut eläimet alkoivat nauraa ja sanoivat: "Jos me isot eläimet olemme epäonnistuneet, niin kuinka sinä pieni jänis onnistuisit siinä?"

Mutta jänis alkoi laskea leopardin täpliä: "Valkoinen täplä, musta täplä, valkoinen täplä, musta täplä." Eipä aikaakaan kun jänis sanoi, että nyt hän on laskenut kaikki leopardin täplät.

Leopardi kysyi: "Montako minulla on niitä?" Jänis vastasi hänelle: "Toden totta, sinulla on vain kaksi täplää: valkoinen täplä ja musta täplä."

Tätä kaikki eläimet, myös leopardi, ihastelivat ja ihmettelivät ja ylistivät jäniksen viisautta. Jänis voitti kilpailun ja sai aimo annoksen olutta.

Suahilista suom.
Elina Puhto

Suomi

Valtiomuoto: tasavalta
 Virallinen nimi: Suomen tasavalta
 Itsenäistyi 1917
 Pinta-ala: 338 100 km²
 Asukasluku: 5,1 miljoonaa (1996)
 Asukastiheys: 16,8 as./km²
 Vuotuinen väestönkasvu: 0,5 % (1990-1995)
 Viralliset kielet: suomi, ruotsi
 Uskonto: evakelis-luterilaisia 85,8 %, ortodokseja 1,1 %
 Lukutaito: yli 99%
 Eliniän odote: miehet 73 vuotta, naiset 80 vuotta
 Tärkeimmät tuotteet: metalliteollisuuden tuotteet, metsä- ja paperiteollisuus, kemianteollisuuden tuotteet
 Tärkeimmät vientituotteet: metsäteollisuuden tuotteet, paperi, metalliteollisuuden tuotteet
 BKT: 18 970 USD

Finland

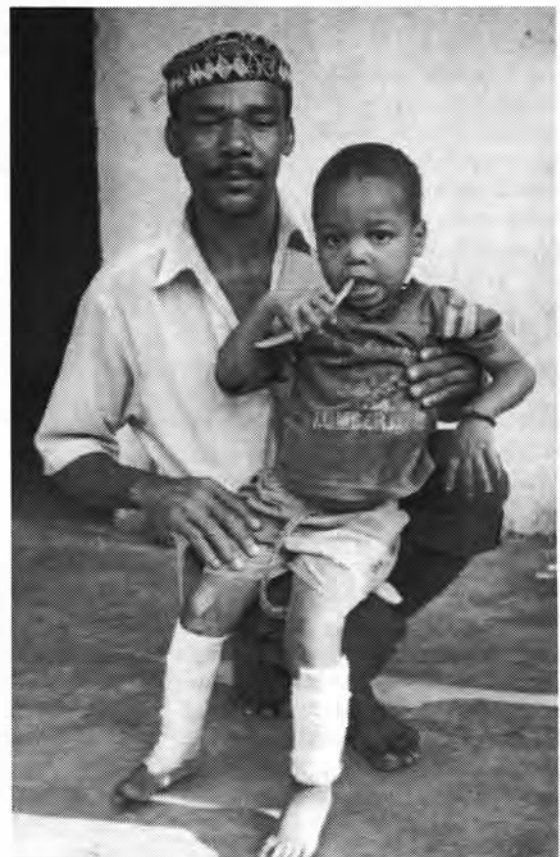
Form of government: republic
 Official name: Republic of Finland
 Independence: 1917
 Area: 338 100 km²
 Population: 5,1 millions (1996)
 Population density: 16,8 inhabitants /km²
 Birth rate: 0,5 % (1990-1995)
 Official languages: Finnish, Swedish
 Religion: Lutherans 85,8 %, Orthodox 1,1, %
 Literacy: over 99 %
 Life expectancy: men 73 years, women 89 years
 Main products: products of metal industry, products of forest and paper industry
 Main export products: products of metal industry, products of forest and paper industry
 GNP per capita: 18 970 USD

Tanzania

Valtiomuoto: tasavalta
 Virallinen nimi: Jamhuri ya Muungano wa Tanzania
 Itsenäistyi 1961
 Liittovaltio 1964, Sansibar + Tanganyika = Tanzania
 Pinta-ala: 942 800 km²
 Asukasluku 28 miljoonaa (1995)
 Asukastiheys: 30 as/ km²
 Vuotuinen väestönkasvu: 2,8% (1990-1995)
 Virallinen kieli: suahili
 Uskonnot: islamilaisia 33 %, kristittyjä 34 %, alkuperäisuskontoja 33%
 Lukutaito: 68 %
 Eliniän odote: miehet 51,3 vuotta, naiset 54,7 vuotta
 Tärkeimmät tuotteet: maissi, riisi, maniokki, banaanit,
 Tientituotteet: kahvi, puuvilla, tee, tupakka, sisal
 BKT asukasta kohti: 100 USD (1993)

Tanzania

Form of government: republic
 The official name: Jamhuri ya Muungano wa Tanzania
 Independence: 1961
 Federation 1964, Tanganyika + Zanzibar = Tanzania
 Area: 942 800 km²
 Population: 28 millions (1993)
 Population density: 30 inhabitants / km²
 Birth rate: 2,8% (1990-1995)
 Official language: Swahili, English
 Religion: islam 33 %, Christians 34 %, traditional religions 33%
 Literacy: 68 %:
 Life expectancy: men 51,3 years, women 54,7 years
 Main products: maize, rice, manioc, bananas
 Main export products: coffee, cotton, tea, tobacco, sisal
 GNP per capita: 100 USD (1993)

Sanalaskuja

Tenda wema uendezako
usingoje shukurani.
Tee hyvää ja häivy,
älä odota kiitosta.

Kutangulia si kufika.
Edelle lähteminen
ei ole perille tulemista.

Cheka lakini kaburi linakungoja.
Naura vain, mutta
hauta sinua odottaa.

Hakuna mwanzo usio na mwisho.
Ei ole alkua ilma loppua.

Ukipata chombo kipya
usitupe cha zamani
Jos saat uuden astian,
älä heitä vanhaa pois.
Älä hylkää vanhaa uuden vuoksi.

Njaa mwana malegeza
shibe mwana malevya.
Nälkäisenä olet heikko,
kylläisenä laiska.

Jambo usilolijua ni kama
usiku wa giza.
Jokin mitä et tiedä
on kuin sysimusta yö.

Uzuri wa mwanamke tabia.
Naisen kaunistus on käytös.

Ungon hallituksen jäsenet vuonna 2000

Valittu tammikuun 29. päivänä

Mr. Ndumey M. Mukama, puheenjohtaja
TESCO Tanzanian Environmental and Sanitation Conservation
TESCO Tansanian ympäristön ja hygienian suojele

Ms Flora Masoy, varapuheenjohtaja
Morogoro Paralegal and Scheme for women and children
Morogoron naisten ja lasten oikeusapu- ja suojeleohjelma

Dr Joseph D. Saqware, sihteeri
ORP Organization of Retired Professionals and Elderly people
ORP Eläkkeellä olevien ammattilaisten ja ikääntyvien järjestö

Ms Christine M. Kwayu, taloudenhoitaja
Swiss Contact
Sveitsin yhteys

Ms Neema Mawanya, hallituksen jäsen
MWAP Morogoro Women Afforestation Program
MWAP Morogoron naisten ohjelma metsityksestä

Mr Ernest Shija, hallituksen jäsen
SFT Sinai Trust Fund
STF Tukijärjestö Sinai

Järjestöjen nimien suomennokset ovat epävirallisia.

Ungo board members 2000

Elections on the 29th January

Mr. Ndumey M. Mukama, chairman
TESCO Tanzanian Environmental
and Sanitation Conservation

Ms Flora Masoy, vice chairperson
Morogoro Paralegal and Scheme for women and children

Dr Joseph D. Saqware, executive secretary
ORP Organization of Retired Professionals and Elderly people

Ms Christine M. Kwayu, treasurer
Swiss Contact

Ms Neema Mawanya, exec. committee member
MWAP Morogoro Women Afforestation Program

Mr Ernest Shija, exec. Committee member
STF Sinai Trust Fund

Uhusiano r.y.:n hallitus 2000

Heli Pimenoff (puh.joht.) Äetsän s. kehityskaaseura r.y.	Stakes, PL 220 00531 Helsinki s-posti: heli.pimenoff@stakes.fi	050-339 5788 t. 09-3967 2040
Heikki Pietiläinen (varapj) Iisalmen Nuorison Tuki r.y.	Louhenkatu 17 A 3 74130 Iisalmi s-posti: pietilainen@mailexcite.com	017-825 003 050-301 4663
Paula Kuusipalo (siht.) Viittakiven Tuki r.y.	Mannerheimint. 94 B 44 00250 Helsinki paula.kuusipalo@kolumbus.fi	k. 09-458 3835 050-5819 623
Sinikka Malkamäki TSL:n Vammalan osasto r.y.	Kontinkustantie 38300 Kiikka s-posti: sinikka.malkamaki@kopteri.net	k. 03-513 5263
Elina Puhto Viittakiven Tuki r.y.	Orapihlajatie 14 B 35 00320 Helsinki s-posti: puhto@Soft.Home.net	k. 09-587 9454 t. 09-4774 1823
Antti Rajakorpi Peuratie 5 Äetsän s. kehityskaaseura ry	040-516 7574 38200 Vammala s-posti: antti.rajakorpi@oph.fi	t. 09-7747 7867
Leena Salminen Vaasan kaupungin- Vaasan kehityskaaseura r.y.	040-524 9998 kirjasto, maakuntakirjasto 65101 Vaasa s-posti: leena.salminen@vaasa.fi	k. 06-312 5593
Hannele Tams Iisalmen Nuorison Tuki r.y.	Kivirannantie 32 74130 Iisalmi s-posti: ideco@nettilinja.fi	040-537 2240 t. 017-814 243
Jaakko Tuomi Vanhustyön keskusliitto r.y.	Raatimiehenkatu 8 53100 Lappeenranta s-posti: Jaakko.Tuomi@saunalahti.fi	040-530 1934 fax 05-4513 612

VARAJÄSENET

Sirpa Evwaraye Karhantie 6 A 13 k. Vaasan kehityskaaseura r.y.	06-3169 728 65350 Vaasa s-posti: sirpa.evwaraye@vaasa.fi	t. 06-325 1718 fax 06-325 1702
Ulla Hepola	Selininkatu 1 B 5 050-222 1898	
Tampereen Kotitalousoppilaitos	33240 Tampere	
Ilpo Korkalo	Latokartanonatie 97 07800 Lapinjärvi s-posti: ilpo.korkalo@pp.inet.fi	
Heli Niskanen	Pöökintanhua 1 38220 Stormi s-posti: heli_niskane@artic.net	k. 03-515 5452 041-4460 968
Jari Marttila Iisalmen Nuorison Tuki r.y.	Mäntytie 6 74100 Iisalmi s-posti: jari.marttila@iisalmi.fi	t. 017-818 646
Satu Reunanen Karkun Isku	Torstinmäentie 43 38100 Karkku	040-515 6104 k. 03-513 4162
Outi-Leena Uotila Äetsän s. kehityskaaseura r.y.	Tyrväänkyläntie 627 38200 Vammala	k. 03-514 3536
Nora Witans Viittakiven Tuki r.y.	Kilonrinne 10 E 108 02610 Espoo	040-7000 362

TALOUDENHOITAJA

Marja-Liisa Männistö Karkun Isku r.y.	Hahmajärventie 166 38490 Haukijärvi s-posti: marjaliisa.mannisto@lpkky.fi	050-3540 635 t. 03-345 7151 fax 03-3713 123
---	---	---

EDUSTAJA KEPAN HALLITUKSESSA

Kaarlo Koskimies Vaasan kehityskaaseura r.y.	Huvilakatu 9 65200 Vaasa s-posti: k.koskimies@pp.inet.fi	k. 06-317 2164
--	--	----------------

Uhusiano ry:n jäsenjärjestöt

Iisalmen Nuorison Tuki r.y.
Kivirannantie 32, 74130 Iisalmi

Karkun Isku r.y.
Marja-Liisa Männistö
Hahmajärventie 166,
38490 Haukijärvi

Kehyapu Toinin tori r.y.
Toini Niskanen
Kauppakatu 6, 44100 Äänekoski

Setlementtinuorten liitto r.y.
Jorma Reinimaa / Terttu Olin
Sturenkatu 11, 00510 Helsinki

Tampereen Kotitalousoppilaitos
Ulla Hepola
Koulukatu 18, 33200 Tampere

TSL:n Vammalan s. opintojärjestö
Sinikka Malkamäki
Kontinkustantie, 38300 Kiikka

Vaasan kehityskaaseura r.y.
Leena Salminen, Vaasan kaupungin-kirjasto,
maakuntakirjasto
65101 Vaasa

Vaasan kehityskaakauppa
Endelea r.y.
Airi Suvanto, Lastenkodink. 22 B,
65100 Vaasa

Vanhustyön keskusliitto
Malmin kauppatie 26
00700 Helsinki

Viittakiven Tuki r.y.
Elina Puhto, Orapihlajatie 14 B 35,
00320 Helsinki

Äetsän seudun kehityskaaseura r.y.
Antti Rajakorpi, Peuratie 5
38200 Vammala

